

Karawanenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 35.

Krainburg, den 6. Mai 1944.

4. Jahrgang

Führer je podelil 9 možem častni naslov „Pionier der Arbeit“

Delu pristaja slava

71 novih vojnih vzornih obratov - Reichsarbeitskammer je zasedala

Berlin, 5. maja. V nekem industrijskem obratu pri Berlinu se je, kot slavnostni uvod k 1. maju, narodnemu prazniku nemškega naroda, vršilo letošnje zborovanje Reichsarbeitskammer (državne delavne zbornice). Petič v tej vojni, ki so jo povzročili židje in plutokrati, ker so v nacionalsocialistični Nemčiji videli nevarnost za svoje izjemne metode, so se zbrali skupaj zastopniki nemškega naroda, da obrnejo pogled nazaj v ob boju in delu prehojeno življenjsko pot preteklega leta in da pred vsem počaste tiste može in obrate, ki so kljub po vojni povzročnim težočam v vsakem pogledu imeli vzorne uspehe.

71 obratov je bilo o priliki letošnjega 1. maja 1944. proglašeni za Kriegsmusterbetriebe (vzorne vojne obrate). Nadalje je dobilo 14 obratov visoko odlikovanje NS-Musterbetriebe (NS vzorni obrati). Poseben značaj je dobila slavnost potem, da je bil devetim možem dela podeljen častni naslov »Pionier der Arbeit« (pionir dela).

Ogromna obratna dvorana, v kateri drugače udarjajo kladi in brne kolesa, je bila praznično okrašena. »Delu pristaja slava!« Te besede so dale v velikih, zlatosvetlih črkah na pročelju obsežnega prostora, slavnostni uri svoj smisel.

Glasbeni zbor zračnega orožja pod vodstvom Stabsmusikmeistra Teichmanna je bil s svečanimi zvoki Lisztove glasbe uvod slavnostni uri. Potem ko je Gauobmann Spangenberg otvoril zborovanje, je govoril Oberbetriebsleiter Marrenbach.

V svojem pozdravnem govoru je prebral med živahnim odobravanjem listino Führerja o imenovanju devetih Pionier der Arbeit (pionirjev dela) po Reichsorganisationsleiterju Dr. Leyu in Reichsministeru Funku in je pri tem obznanil obrate, ki so bili odlikovani kot NS-Musterbetriebe in Kriegsmusterbetriebe.

Reichsleiter Dr. Ley

»Je zavestna laž, če naši sovražniki izjavljajo, da nemški delavec svoje delo opravlja samo pod pritiskom. Prav tako kakor mi dobro vemo, da so taka dela, ki si jih sploh ne moremo predstavljati, kako jih opravlja nemški delavec pod najtežjim bombnim terorjem in naravnost nadčloveškimi naporji, lahko izvršujejo samo na prostovoljni podlagi. Izvrstina in vzorna drža nemškega delavca ima svoj vzrok v tem, da verujejo v svoje vodstvo in so prepričani, da jim bo zmaga nacionalsocialistične Nemčije prinesla izpolnitev njihovih socialnih želja. Ta neomajna vera nemškega delavca izvira iz gotovosti, da je Nemčija v zadnjih enajstih letih uresničila ogromni del tega, kar je nacionalni socializem objubil. Kljub versajski mirovni pogodbi in njenim obtežljivim pogojem, kljub neverjetni revščini in breznejni bedi, kljub sedem in pol milijona brezposelnih, je uspelo nacionalnemu socializmu v najkrajšem času, da je ne samo zadržal propast, ampak da je našel pot navzgor. Nacionalsocialistična Nemčija je brez oklevanja začela uresničevati svoj program. Nemčija je danes edina država na zemlji, ki je uresničila to, kar je njeno vodstvo obljubilo. V Nemčiji se je uresničila ljudska skupnost, mi ne poznamo več razrednih razlik. Viden izraz te ljudske skupnosti je obratna skupnost, v kateri so delavci, nameščenci, obratovodje in podjetniki enakomerno zastopani.

Pravica do dela uresničena

Kdo bi se v Nemčiji predrznil, da bi spet oživil stari predsodek morečega preziranja kapitalistične preteklosti nasproti delavcu. V velikopoteznem zdravstvenem skrbstvu, ki se dokazuje v sistemu obratnih zdravnikov, v obratnih ambulancah, v vitaminskih akcijah, v državnih podjetjih delavskih okrevališč (Reichserholungswerk) in drugih merah, smo naredili vse, da obdržimo in pospešujemo zdravje in delovno moč človeka. Mi smo pravico do dela uresnili in ne poznamo pojma brezposelnosti in ga tudi več ne bomo poznali, medtem ko britansko in severnoamerikansko državno vodstvo kljub brezmejnim možnostim in neverjetnemu bogastvu že danes plavata v velikih skrbeh, kako naj bi se v povojnem času rešilo vprašanje delavske zaposlitve. Kapitalistični gospodarski sistem rabi take rezervne armade milijonov brezposelnih, da ima volne delovne moči, ki se samovoljno in po potrebi lahko izkoristijo. Za nje je delavec samo blago, kakor premog, železo in katun in imajo na zalogi delavce v podobi brezposelnih.

Mladina z viškom znanja

Pri nas dorašča mladina, ki ne pozna prašenih predsodkov in ki vidi edino le v tekmi za najboljši uspeh in višek znanja v poklicu svoj življenjski pogoj. Tisti podjetnik je pri nas resnično socialen, ki nudi delavcu po najbolj modernih strojih, svetlih delovnih prostorih, pametni in čisti pripravi za delo, največje šanse, in tisti delavec je resnični socialist, ki zagrablja za te ponujene mu šanse.

V današnji Nemčiji naj nobene naderjenosti

ne ostane neodkrita in stranka, država in gospodarstvo se trudijo, da že med mladino odberejo najboljše in najsposobnejše. Po v nacionalsocialistični državi urejenih višjih šolah se že v ljudski šoli izvrši prva izbira. Spominjam samo na šole Adolfa Hitlerja, v katerih se vzgajajo brezplačno in brez razlike sinovi delavcev, kmetov, uradnikov, častnikov in vojakov za vodstvene naloge v državi, stranki in gospodarstvu. Isti smoter imajo nacionalsocialistična vzgajališča, potovalne šole in Langermarkovo študiranje in mnogo tehničnih in strokovnih šol pri Deutsche Arbeitsfront, ki nudijo vsem mladim Nemcem učno tvarino in prosto šolanje. Reichsberufswettkampfi (tekma za državno strokovno prvenstvo), ki je samo v tem letu skoraj 3 milijone mladostnikov dovedlo do plemenite tekme, vodi izbiro najsposobnejših in najboljših na široki podlagi.

Boljševiki v krvavi opojnosti

Njihova strašna grozodejstva imajo povsod Judežev pečat - Neizbrisna sramota

L. H. Klagenfurt, 5. maja. Kdor danes le površno prebere poročila ovičencev o strašnih grozodejstvih boljševikov v zopet zasedenih ozemljih, mora biti najgloblje pretresen spričo krvavega in brutalnega sadizma, ki mu je izpostavljen »zopet osvobojeno« prebivalstvo. In v analih zgodovine listamo zaman, da bi odkrili tudi samo kaj sličnega, kar bi doseglo krvave orgije teh nekulturnih moskovskih čred.

Obtožilni stavek iz Führerjeve knjige »Mein Kampf« (Moj boj) je po peklenških izgredih sovjetskega podčloveštva v zopet pridobljenih ozemljih gotovo postal splošno mnenje vseh kulturnih narodov: »Ne pozabimo vendar nikoli, da so vladarji današnje Rusije s krvjo omadeževani navadni zločinci, da gre tukaj za izvržek človeštva, ki je, ker so ga pospeševali razmere, v tragični uri pogazil veliko državo zadavil in iztrebil milijone njene vodeče inteligence z divjo krvoločnostjo in ki izvršuje sedaj že skoro deset let najkrutejšo trinoštvo vseh časov!« Grozen številčni material umorjenih in sestradanih je moral pred vsem svetom dokazati te Führerjeve besede. Od 1917. do 1922. leta je samo GPU usmrtila 1.767.393 oseb, številu v državljanski vojni poginulih cenijo avtentično na 1,4 milijone, umetna katastrofa lakote 1920/21 je zahtevala 10.240.000 mrtvih, lakota 1932/33 zaradi prisilnega kolektiviranja, ki je pričelo 1929. leta, okroglo 10 milijonov sestradanih. Število od obstoja Sovjetske zveze v taboriščih pregnancev umorjenih in v monstre-procesih na smrt obsojenih znaša po seznamu kominterna 8.600.000 mrtvih. Vsega skupaj je boljševizem v deželi, kateri je vladal do prvih dni vojne, vzdel življenje ali življenjsko možnost 32 milijonov ljudi.

Se celo Churchill je moral 1929. leta priznati: »Rusija, ki se je sama izključila iz družbe ljudi, brusi v polarni noči svoja rezila in pridiguje z ustnicami, otrplimi od lakote in askeze, filozofijo sovraštva in smrti.« Med tem so se časi spremenili, in v preteklih mesecih smo doživeli ogabni prizor

Uspešne podmornice v Severnem morju

Sovjeti spet zgubili 95 oklopnjakov - 8000. zračna zmaga Möldersovega oddelka

Oberkommando der Wehrmacht je dne 4. maja objavilo:

Fred Sebastopolom in ob spodnjem Dnjestru smo zavrnilli krajevne napade boljševikov. Vzhodno od Sereta je sovražnik z močnimi silami nadaljeval s svojimi napadi. Tudi včeraj smo, v srditih bojih in z odločnimi nasprotnimi napadi preprečili Sovjetom vse poskuse, predreti naše položaje. Pri tem smo uničili 64 sovražnih oklopnjakov. Odredi nemških in romunskih bojnih in bombnih letalcev so zadali napadajočim Sovjetom hude zgube. V ponovnih napadih so uničili 31 nadaljnjih oklopnjakov, številne topove in veliko število oskrbovalnih vozil. Močni oddelki bojnih letal so se v zadnji noči bojevali proti prometnim in četinim ciljem v prostoru severozapadno od Jasija.

Möldersov oddelček lovskih letal, ki ga vodi Oberstleutnant Nordmann, ja-lja svojo 8.000 zračno zmago.

V mostišču pri Nettunu smo zavrnilli zračni napad, ki je bil izveden po močni pripravi topništva in metalcev granat.

Obratni in izvenobratni Leistungsertüchtigungswerke (ustanova za usposabljanje delovnega uspeha), Berufserziehungswerk delavcev (poklicna delavska vzgoja), ki nudi v Volkshilfswerku (ustanovi za narodno prosveto) milijonom nemških ljudi možnost, da napredujejo v poklicu, v svojem delu in izobrazbi.

Socialne ustanove brez primere

Nacionalsocialistična skupnost »Kraft durch Freude« (Veselje krepki) je postal v svetu priznan pojem. Izpolnili smo obljube marksizma ob koncu stoletja, nemški delavec je v milijonih na svojih lastnih ladjah potoval, spoznal je najlepše dežele, mesta in kraje ob Sredozemskem morju, v Italiji, v Jadranu do Severne Afrike, Madeire, Azorov in v Severnem morju do Severnega rtiča. Ni treba niti omeniti, da je nemški delavec prvič videl svojo lastno domovino v vseh Gaujih in jo vzljubil. »Kraft durch Freude« je odkrila milijonom nemških ljudi blagodatni športa in danes ni nemške tovarne, ki ne bi imela svoje obratne športne skupnosti. »Kraft durch Freude« je odprla tvorniškim delavcem v mestu in na deželi tempelje umetnosti, glasbe in prosvete. Prinesli smo lepoto tudi v tovarne in smo napravili iz umazanih tovarnih od nekoč svetle in čiste dvorane, opremljene z lepimi skupnostnimi prostori, knjižnicami in higienskimi ustanovami vseh vrst. Ustanova za narodno prosveto je v vedno večji meri od leta do leta med milijoni nemških ljudi po predavanjih in vodstvih pospeševala znanost in tako pomagala, da vedno (Nadaljevanje na 2. strani)

Zahvala Anglije Srbiji

»H Krainburg, 5. maja. Kakor so že objavila poročila nemške oborožene sile, je bil Belgrad prvi in drugi dan pravoslavni velikonočni praznikov cilj zelo močnih anglo-ameriških zračnih napadov. Bilo je več sto mrtvih in ranjenih iz krogov miroljubnega prebivalstva, med drugimi občekoristnimi napravami in poslopji sta bile popolnoma uničeni belgrajska porodnišnica in državna banka, kjer vlaga svoj prihranjeni denar največ belgrajskih uradnikov in rokodelcev.

Zalost in ogorčenost belgrajskega prebivalstva sta izredno velika, in povsod se slišijo bridke obtožbe: »Kaj pa še hočejo od nas? Zakaj si prizadevajo iztrebiti naš narod?«

In zares, človek z normalno pametjo ne more razumeti tega krutega barbarstva Anglo-Amerikancev nasproti svojemu »zavezniku«. Kaj je storil srbski narod za Anglo-Amerikance in kaj so storili ti zanj?

Leta 1941. si noben pameten človek v takratni Jugoslaviji ni želel vojske. Kraljev namestnik princ Pavel je razumel, da si je bil po svoji vzgoji in po svojem ozkem sorodstvu z angleškimi kraljevskim dvorom izrazit anglofil, da se mora Jugoslavija osloniti samo na Veliko Nemčijo, če si hoče zagotoviti svojo politično in gospodarsko eksistenco in biti ravnopraven in koristen član v rodbini evropskih narodov. In zategadej je dal Jugoslavijo pristopiti protikomunističnemu paktu.

Nemčija od Jugoslavije ni zahtevala nič več kot striktno nevtralnost in je bila pripravljena, pomagati zato Jugoslaviji v vsakem oziru. Cisto drugače je bilo ravnanje Anglo-Amerikancev; ti so si prizadevali, da bi Jugoslavijo za vsako ceno pahnili v vojno z Nemčijo. Za Nemčijo je tako vojna pomenila nekakšno podaljšanje njenega boja proti plutokratsko-komunističnemu svetu, Jugoslavija je pa stavila na kocko vso svojo eksistenco, ne da bi imela upanje, da bo dobila vojno, četudi bi ji prišla realna pomoč od Anglo-Amerikancev. To so vedeli Anglo-Amerikanci prav dobro. Niti malo pa se niso brigali za usodo svojega »zaveznika« in so ga žrtvovali mirne vesti, samo da bi vrgli Nemcem na pot ne ravno prevelik kamen. S svojimi plačanci generala Simoviča in njegove kliče so strmoglavili princa Pavla in njegovo vlado ter uvedli novo usodno politiko Jugoslavije, ki je kmalu dovedla do vojne. In nato se je zgodilo to, kar se je moralo zgoditi: jugoslovanska armada je daleko močnejša nemška oborožena sila razbila v nekaj dneh, pri čemer so se izkazale kot navadno sleparstvo obljube anglo-ameriške pomoči. Simovičeva vlada je morala po zastopniku vrhovnega poveljstva podpisati kapitulacijo, nato je zapustila svoj narod in zbežala.

Jugoslavija je bila razbita za vedno. Narodi, ki so več ali manj prisiljeno živeli v tej umetni državni tvorbi, so se takoj od začetka ločili drug od drugega in so postali srditi sovražniki. Po nesmiselni vojni uprpaščen srbski narod ni samo moral opustiti svoje imperialistične sanje, ampak se je naglo ugonobil samega sebe. Samo z velikodušno pomočjo Nemčije si je mogel ohraniti svoj obstoj in je začel polagoma zaceliti svoje rane. Zdej mu je bilo treba miru več kot kdajkoli.

Toda Angležem in Amerikancem še ni bilo dovolj. Začeli so pozivati srbski narod, ki je brez orožja, k ustajaj, pri čemer so mu zopet lažno obljubili, da ga bodo dejavno podpirali v vojni banditov proti Nemcem. To se jim je tudi posrečilo. Njihovo slepo orodje, bivši jugoslovanski polkovnik Draša Mihajlovič, ki je pozabil, da je po vrhovnem poveljstvu podpisana kapitulacija obvezna za vsakega poštenega častnika, da se zakonito vede proti zmagovalcu, je začel zbirati teroristične tolpe in začel s »partizansko vojno« proti nemškim zasedbenim četam, kakor tudi proti lastnim srbskim varstvenim oddelkom. Za nemško oboroženo silo je pomenila vojna teh banditov toliko kakor pik komarja, za Srbijo pa krvavo bratomorstvo in končno veljavno gospodarsko propast. To so dobro vedeli tudi Anglo-Amerikanci, in kljub temu so zopet žrtvovali »zavezniki« narod, samo da bi napravili Nemcem nekaj »prijetnosti«. In zopet so opeharili svoje naščuvance in jim niso dali nobene realne pomoči.

Med tem so se pojavile Titove komunistične tolpe, ki so popolnoma javno stremele za tem, da raznarodijo Srbijo, ji končno veljavno ugrabiijo njeno samostojnost in jo pridružijo mednarodni zvezi sovjetskih socialističnih republik. Toda tukaj že ni šlo samo za gospodarsko propast, ampak za uničenje duše srbskega naroda. V kratkem času je zahteval Stalin od Angležev in Amerikancev, naj odsvolijo Drašo Mihajloviča z njegovimi pripadniki in celotno, Angliji podložno jugoslovansko vlado v pregnanstvu in Titu brezpogojno izročijo srbski narod kakor tudi druge narode bivše Jugoslavije. Anglo-Amerikanci se niti trenutke niso premišljali. Kaj je pomenilo za nje življenje srbskega naroda in drugih malih narodov v primari z naklo-

njenostjo Stalina? In radi ter točno so izpolnili Stalinov ukaz: pustili so Drašo in vlado kralja Petra v preganjanju na cedilo in vse svoje simpatije naklonili Titovim komunističnim tolpom.

Tu je končno srbski narod prišel do spoznanja, kdo je njegov največji in najneizprosnejši sovražnik. Polagoma je nehali poslušati anglo-ameriške objave in popirali tolpe. Tako se je ustaški pokret Draše Mihajloviča približal svojemu koncu. Titove tolpe so se preselile v druga ozemlja, kjer prebivalstvo ni doživelo strašnega zgleda po Titu ustanovljene in upravljene uziške sovjetske republike in ni moglo uganiti pravih ciljev Titovih tolpe. Srbija je začela mirneje dihati, življenje je postalo normalnejše fantastično visoke cene so padle.

To pa nikakor ni ustrezalo načrtom Anglo-Amerikancev, in jezilo jih je, kakor se jezi mesar, če tele ne gre rado v klavnico. Nato so prišli kruti zračni napadi na Belgrad in druga srbska mesta.

Kakor vedno, trde Anglo-Amerikanci tudi tokrat, da so v Belgradu hoteli bombardirati prav za prav samo vojaške objekte in železniške naprave. Pa četudi bi bila stvar taka, so pa vendar čisto natančno vedeli to, da je v Belgradu le zelo malo vojaških objektov, in kar se tiče železniških naprav, se kakor znano vsaka škoda da v najkrajšem času popraviti z modernimi tehničnimi sredstvi. Škoda, ki so jih Anglo-Amerikanci lahko prizadeli Nemcem v Belgradu, so torej mogle biti prav majhne. In zaradi teh majhnih škod so žrtvovali »zavezniki« Srbije znova več hektomb mirolojubnih prebivalcev srbskega državnega mesta.

Kako pa Anglo-Amerikanci lahko pojasnijo dejstvo, da so se vršili ti kruti zračni napadi ravno prvi in drugi dan velikonočnih praznikov prvoizlanske srbskega prebivalstva? Na to vprašanje ne dajo nobenega odgovora. To dejstvo pa najbolj jasno dokazuje namernost pokolja, čegar žrtve so bile toliko mirolojubnih Belgradčanov. To dejstvo dokazuje tudi preveč jasno, da tudi bombardiranje častiljivega samostana v Cassinu, stolnih cerkev v Kölnu, Aachnu in Rouenu ter nešteti drugih kristjanskih svetišč, ki jih židom in boljševikom podložni Anglo-Amerikanci stalno zagreše, ni noben slučaj.

Po pravici piše o priliki teh anglo-ameriških zračnih napadov »Völkischer Beobachter«: »Zares! To so pristi zavezniki boljševizma, ki ob Tamzi dajejo povelja za teroristične polete, in človek lahko dvomi, od kod prihaja trajno večja nevarnost na Zpad.«

Ravnanje Anglo-Amerikancev nasproti Srbiji pa tudi ni nobena izjema, temveč je klasičen zgled: Anglo-Amerikanci si prizadevajo, da izkoristijo vse male narode kot kamen na poti v Nemčijo. Te narode načenejo v vojno proti Nemčiji s tem, da jim garantirajo samostojnost, in obljublajo pomoč ter druge zlate gore. Potem pa, kadar je že po izkvarjenih in upropačenih narodih, jih pustijo veliki »zavezniki« čisto navadno na cedilo, ali jih podarijo boljševikom, ali jih pa uničijo. Trdno so uverjeni o tem, da so ti mali narodi tako naivni in neumni, da jim nobeni zgledi, tudi ne lastna skušnja ne more odpreti oči. Ali bo tudi slovenski narod ravnal tako, kakor mislijo njegovi goljufivi pokrovitelji?

Tolpe so zgubile 70.000 mrtvih

Berlin, 5. maja. V teku očiščevalnih akcij na Balkanu, ki so jih od septembra lanskega leta povzeli odredi vojske in Waffen-SS, so zgubile komunistične tolpe doslej 70.592 mrtvih in 63.654 ujetnikov.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptgeschäftsführer: Friedrich Hornemann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 zilit.

V aprilu sestreljenih okrog 1400 terorističnih letal

Zgubonosni napad na Berlin je postal prava katastrofa za Amerikance

Berlin, 5. maja. Z izredno zgubonosnim ameriškimi podnevnim napadom na Berlin je poskočila bilanca nemških uspehov za ravnokar minuli mesec na okrog 1392 sestrel. Samo krivulja števil za prve štiri mesece t. l. očituje s tem dojmljivo kljub vsem drugim zahtevam neoslabljeno in trajno celo še naraščajočo udarnost sil naše zračne obrambe. 806 sestrelav anglo-ameriških letal v januarju je prekosila že februarja številka (886 obrambnih sestrelav). Tudi izvanredno visok uspeh sestrelav v marcu, v katerem je bilo uničenih 1234 anglo-ameriških letal, ne pomeni sedaj nobenega rekorda več. Oddelki nemških lovskih letal, ki so bili po londonskih in washingtonskih trditvah baje večinoma že pometeni z evropskega neba, so aprila meseca vsak dan povprečno sestrelili 50 sovražnih letal in zahtevali s tem od naših zapadnih nasprotnikov tribut materiala in krvi, ki ga bodo celo Zedinjene države občutile kot preveč bolesterga tudi pri znatni zmogljivosti proizvodnje v Zedinjenih državah. Z zgubo več kot 10.000 mož svojega dolgo izvežbanega, dragocenega letalskega osebja so morali Britanci in Amerikanci vsekakor zelo drago plačati svoje podnevne in nočne zastrahovalne napade.

Dne 29. aprila, ko je vodstvo ameriškega zračnega vojskovanja s svojim prvim podnevnim terorističnim napadom na državno glavno mesto očitno hotelo pokazati svetu svoje domnevno priborjeno gospostvo v zraku nad kontinentom, so doživeli naši nasprotniki onstran Rokavskega preliva zopet enkrat popoln zlom vseh svojih upov in utvar, s katerimi so bili v zadnjih tednih veliko prenačeno in optimistično komentirali svojo neprestano »obrambno vojno«. To velikansko podjetje se je končalo za nje s prav ogromno zgubo 129 letal, med njimi 121 štirimotornih bombnikov. Tekom nekaj ur so zgubili s tem na mah v najsrdečiji

zračni bitki te vojne 1200 mož svojega letalskega osebja. Ameriški letalski general James Doolittle, ki uživa v Zedinjenih državah, kot mož, »ki je bombardiral Rim in Tokio«, dvomljivo slavo »največjega ameriškega letalskega junaka«, je doživel pri tem, da se je z resničnostjo na prepričevalen način dokazala nesmiselnost njegovih, jedva en teden prej v radijskem nagovoru na Ameriko izrečenih prerokovanj. Nasproti sijajnim uspehom naših lovskih in rušilnih letal ter enot protiletalskega topništva je naravnost groteskna njegova upa polna izjava: »Jasno je, da zavezniške strategične bombne operacije vedno bolj izčrpajo še obstoječo nemško zračno bojno silo.«

V uradnih severnoameriških komunikacijah, ki predleže do tega časa, kakor tudi v glasovih anglo-ameriškega tiska se različno zrcali šok zaradi katastrofalnega izida tega ogromnega podvzeta. Ze v soboto popoldan je priznal glavni stan severnoameriških zračnih bojnih sil na Angleškem zgubo 77 letal, baje 63 štirimotornih bombnikov in 14 lovcev. Čeprav ti podatki zdaleka ne ustrezajo dejanskim številkam, so vendar kot ameriškansko priznanje nenavadno visoki. Uradni severnoameriški komunikacijski govori razen tega o »novih hudih zračnih bitkah« in o zelo močni uporabi nemških lovskih letal, — kakršnega pač po zadnjih trditvah anglo-ameriške agitacije pred svetovno javnostjo ne bi mogli pričakovati. Tudi izpovedbe nekaterih vrnivih se severnoameriških letalcev so najbrž učinkovale na anglo-ameriško javnost, kakor udarci s kijem. Nek radiotelegrafist je na pr. rekel o nemški obrambi lovcev: »Nisem še nikoli doživel nekega strašnejšega. Nemci niso oklevali niti ene sekunde, da bi prodili skozi zaporni ogenj svojega lastnega protiletalskega topništva.« Nek strellec bombnika je izjavil: »Nemško protiletalsko topništvo je bilo peklensko. Podoba je, da ima Berlin protiletalsko topništvo v vsaki ulici, na vsaki hiši in v vsakem stanovanju.«

Preprečen sovietski prodorni poskus ob Seretu

Bombardiranje tabora v mostišču pri Nettunu — Terorističen napad na Florengo

Oberkommando der Wehrmacht je dne 3. maja objavilo:

Na obeh straneh srednjega Sereta so Sovjeti včeraj na ozki fronti z močnimi silami pehote in oklopnjakov in z uporabo številnih bojnih letal prešli v tam že pričakovani napad. Prodor, ki so ga skušali doseči, so preprečili žilavi odpor in nasprotni napadi, s katerimi so takoj začele nemške in romunske čete. V trdih bojih je bilo odstreljenih 160 oklopnjakov, izmed teh 65 po nemških in romunskih bojnih in bombnih letalcih, ki so izborne podpirali boje vojske. Sovražnik je utrpel hude krvave zgube. Med Karpati in zgornjim Dnjestrom so spodleteli krajevni napadi boljševikov. Ogrske čete so uničile več sovražnih enot. Jugozapadno od Kovla je sovražnik z ojačenimi silami nadaljeval s svojimi napadi. Odbili smo ga v srdih bojih. 77. oddelek bojnih letal, ki ga vodi Kommodore, imetnik Eichenlauba Oberst Bruck, se je posebno skazal v bojih na vzhodni fronti.

V mostišču pri Nettunu smo zavrtili več napadov zgubonosno za nasprotnika. Od italijanske južne fronte ne poročajo o nobeni pomembni bojnih dejanjih. Nemški bojni letalci so v pretekli noči z dobrim uspehom bombardirali sovražnikova municijska in oskrbovalna skladišča v mostišču pri Nettunu.

Severnoameriški bombniki so namerili včeraj zastrahovalen napad na stanovanjske predele mesta Florengo. Porušene so bile številne hiše. Prebivalstvo je imelo zgube. Sestrelili smo pet sovražnih letal.

Nekaj britanskih letal je v pretekli noči odvrlo bombe na zapadnonemško ozemlje.

Delu pristaja slava

(Nadaljevanje s 1. strani.)

bolj zginja razlikovanje »izobražen« in »neizobražen«.

Nacionalni socializem je zastavil vse sile, da zavre izumiranje ljudstva iz časov sistema. Omenjam samo v zvezi s tem veliko enkratno socialno ustanovo »Mutter und Kind« (mati in dete) NSV, njene v tisočih v vseh Gaulh, v mestih in na kmetih ustanovljene otroške vrtice in pa zakon o varstvu mater za v tvornicah zaposlene žene. Materialni prvi pogoji za ustanovitev zravih družin so bili napravljeni s posojili za zakonce, pripomočmi, pripomočjo za otroke in drugim silčnim.

Dotlej, da bo Žid uničen

V našem nacionalsocialističnem gospodarstvu bo in mora biti mezda pravična, ker ona more ustrezati vedno samo temu, kar se producira, in poselec more imeti samo ti-

sti delež na celokupnem mezdnem sklopu, v kolikor to jamči njegovo uspešno delo. V našem gospodarskem in socialnem ustroju do mezdnih sporov sploh ne bo prišlo, ker so oni brezsmiselni in lahko pridejo samo od hudobnežev. Sredi med vojno prevzema-mo potrebne mere o ureditvi mezdnih vprašanj, ki naj bodo prvi pogoj za nadaljnjo pospešitev delovne zmoglosti. Ker sta kapitalizem in boljševizem otroka židovske miselnosti, se mi priznavamo ka nelzprosmu in fanatičnemu boju proti židovstvu. Kapitalizem in boljševizem sta smrtna sovražnika socialne misli in socializem se ne bo preje uredničil v svetu, dokler ni žid uničen.

Nemčija in Evropa sta se prebudile in sta spoznale kapitalistično in boljševiško nevarnost in sta se zbrale ob Führerju kot prvobojevniku novega in mladega stoletja, da bi se že enkrat zlomila moč zlata in židovstva, kako bi nastal ponosni, vesel in pravični svet dela in kulture. Sedaj je samo na nas in na narodih te zemljine, da se bojujemo, da bi zmagali in da s tem odpremo vrata v novo in boljše bodočnost.

Boljševiki v krvavi opojnosti

(Nadaljevanje s 1. strani)

ne samo po razuzdani soldaščini, ampak tudi po visokih častnikih so normalni dnevni program na sovjetski fronti in na njeni etapi. Katin in Vinica se ponavljata desetkrat in krvava opojnost »osvoboditeljev« se ne da primerno opisati, razen če se poslužujemo besed Talmuda ali molitvenika canterburyškega nadškofa, ki je pozival svoje poslušalce tako: »Pozivam vernike, naj se na ta dan molitve spomnijo boljševikov v njihovem heroičnem boju in za nje molijo.«

Grozote, ki vpijejo na Vzhodu do neba, se bodo šele takrat mogle končati, ko se bo začel dan povračila, ne samo proti morilcem, ampak tudi proti hujskačem in tistim narodom, ki so postali sokrivi neizbrisne moskovske sramote.

Nadaljnja pridobitev sveta med Karpati in Dnjestrom

Oberkommando der Wehrmacht je dne 2. maja objavilo:

Pred Sebastopolom kakor tudi med ustjem Dnjestra in Karpati so spodleteli krajevni napadi boljševikov. Oddelki bojnih letalcev so izvršili učinkovite nizke napade na sovjetska letališča na Krimu in v južnem odseku fronte ter z dobrim uspehom napadli zbiranja sovražnih oklopnjakov ter cilje čet v prostoru severozahodno od Jasija.

Med Karpati in zgornjim Dnjestrom smo z napadi nemških in ogrskih čet pridobili še več ozemlja. Sovražne nasprotne napade na novopridobljene položaje smo zavrtili. Jugo-zapadno od Kovla so naše čete, ki jih je odlično podpiralo zračno orožje, razbile mencejšje, po oklopnjakih in bojnih letalcih podprte sovjetske napade. Odredi nemških bojnih letal so ponoči z dobrim uspehom napadli sovražne oskrbovalna skladišča, skladišča Šepetovka, in prevozne vlake. Na obeh straneh Vitěbska so ostali brez uspeha sovražnikovi krajevni napadi.

V mostišču pri Nettunu in na italijanski južni fronti smo zavrtili krajevne sovražne sunke. Sovražni bombniki so včeraj odvrtili bombe na Florengo.

Na Balkanu smo ob velikih vremenskih in terenskih neprilikah z uspehom nadaljevali z bojem proti komunističnim tolpom. V trdih bojih so banditi zgubili aprila meseca nad 9000 mrtvih, 3700 ujetnikov ter številna orožja in municijo.

Pri napadih na nekaj krajev v severozapadni Nemčiji in na zasedena zapadna ozemlja je zgubil sovražnik včeraj podnevi in ponoči 22 letal, med njimi 16 štirimotornih bombnikov.

HANNES PETER STOLP, SREČONOSNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber Rechtsschutz: Mitteldeutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C I

»Prosim, ne me nagovorite,« je zahteval okajeni Rudolf. »Mesečen. Lahko bi me zadel srčna kap in tako dalje. Soglašate?«

»Pojdite takoj nazaj v sobo!«

»Lahko noč voščiti in tako dalje,« je izjavil Rudolf. Oženjen s Fani. Znano, kajne?«

»Gospod Barna, vi ste pijan!« je grofica Korvay oblastno ogovorila mladega zakonca. »Kaj si bo mislilo služabništvo! Idite spat!«

»Bom. Pri Fani. Sem oženjen z njo. Znano, kajne?«

»Druga vrata so se odprla. Grof Kutifalvi je stopil ven.«

»Slišal sem govorjenje,« je začel nervozno.

»Mff, Johann, pošljij gospoda Barno nazaj v njegovo sobo. Upijan! se je. Kam name-rava iti, je nedvoumno.«

»Prosim, Rudolf, pojdite nazaj v svojo sobo,« je zapovedal grof Kutifalvi z mehko strogostjo.

»Umaknem se premoči,« je rekel Rudolf z namršenim čelom. »Zabavno zakonsko življenje in tako dalje. Burkasta zadevščina. Jasno.«

In Rudolf se je okorno obrnil ter se zopet pojavil v Petrovi sobi.

»Barikade in drugo,« je tam izjavil. »Žični zastoni, bodeča žica. Prodiranje nemogoče. Enaindvajsetgati.«

»Konec!« je rekel Peter. »Spat!«

»Tudi dobro!« Rudolf se je podal v svojo sobo. Tam se je z naporom slegel.

In Peter je postal v postelji v vzkliknil: »Krasna stvar, biti oženjen!«

»Jezik za zobmi!« je rekel Peter, ki se je tudi bil ulegel in hotel spati. »Zaspil.«

»Tudi dobro!« je rekel Rudolf, in istočasno sta mlada moža ugasnila luč v svojih sobah.

11.

Drugo jutro tik pred zajtrkom se je pojavil graščinski dvorski upravitelj Varga v delovni sobi grofa, kjer je ta sedel in pregledoval jutranjo pošto.

»Kaj je, Varga?« je vprašal grof Kutifalvi in nevoljno privzdignil glavo. »Veste, da zjutraj nimam rad, da me kdo moti.«

»Odpustite, gospod grof,« je rekel dvorski upravitelj, »ampak policijski seržant Marczl od policijske postaje v Keresturu se ni dal odvrtni. Prosi nujno, da bi smel govoriti z gospodom grofom.«

»No, no, policijski seržant Marczl?« Grof Kutifalvi je začuden skomizgnil. »Kaj pa imam vendar jaz opraviti s policijo? No dobro, Varga, privedite policijskega seržanta semkaj.«

»Bom, milostljivi gospod!«

Varga je odšel, in kmalu nato se je pri-rinil v sobo tršast mož v uniformi policijskega seržanta, ki je pričakujoče obstal in v zadregi pokašljeval.

»Izvolite sedeti, seržant!« ga je nervozno povzal grof Kutifalvi.

Marczl se je previdno usedel na stol in čakal, da ga grof znova ogovori.

»Česa pa želite, seržant?« je vprašal grof.

»Gospod grof, gre za roparski vlom,« je začel Marczl. »In o tem bi vam rad prav kratko poročal. V minuli noči sta dva mask-rana moža vdrla v lovsko hišo grofa Kalotaja. Izmed njih je pobil grofa Kalotaja, ga zvezal in mu zamašil usta, in ko se je pojavil sluga grofa Kalotaja Šandor, je ta zločinec grozil tudi njemu in ga končno tu-

di zvezal ter mu zamašil usta. Nato je prvi zločinec spustil svojega sosterilca skozi hišna vrata, in oba sta potem skupno premetala vse po hiši od vrha do tal: Grof Kalotaj, ki je še ponoči napravil ovadbo, je mnenja, da sta zločince iskala dragoceni diamant, mali sultan. Saj je splošno znano, da se nahaja mali sultan v posesti Kalotajevih rodbine.«

»Obžalujem seveda zelo, da je grof Kalotaj postal žrtev takega roparskega napada,« je rekel grof Kutifalvi z namršenim čelom. »Toda kaj imam jaz s tem opraviti? Zakaj prihajate k meni, seržant?«

»Odpustite, gospod grof, toda nisem še popolnoma končal s svojim poročilom. Grof Kalotaj je povedal, da je eden izmed zločincev govoril z inozemskim naglasom. Naposled, in to je vzrok, da prihajam sem — sva moj tovariš Blacki in jaz nametela na sledove profila obročev nekega avtomobila. Ker je bilo lahko deževalo, sva lahko zasledovala profile odtise obročev.«

»No — in?« je vprašal grof Kutifalvi nestrpo.

»Ugotovila sva,« je nadaljeval seržant z vnuomo, da se je avto z zločincema obrnil v smeri proti Keresturu. Na tlakovani deželni cesti so sicer zginili profini sledovi. Toda našla sva jih zopet, in sicer čisto natančno na pesku poti parka, ki vodi navzgor do kahalomskega gradu.«

»Kaj naj to pomeni?« je vprašal grof Kutifalvi, ki se ga je lotevala ogorčenost.

»Prosil bi rad gospoda grofa, da mi dovolite, preiskati grajske garaže. Imate veliko število gostov in ogledal bi si rad profile obročev njihovih avtomobilov.«

»Kaj vam pride na misel, seržant!« je sunkoma spregovoril grof, od jeze rdeč v obrazu ko puran. »Kaj tako nesramnega se mi še zadržati na prebivališču!«

»In,« je nadaljeval Peter, ne da bi se dal zmotiti, »primeša« dva kozarca starega geneverskega vina. »Skokoma je bil Peter zunaj, in ledeni ot kladek, ki ga je Rudolf zalučal za njim, je zadel zaprta vrata.

(Dalje prihodnjak)

USA und England nahmen Moskaus Landkarte an

Ein amerikanisches Blatt bestätigt den Verrat an Europa — Proben der „bewährten“ Sowjetmethoden

Genf, 5. Mai. Roosevelt und Churchill sind praktisch übereingekommen, die von den Sowjets präsentierte Landkarte anzunehmen, erklärt „Chicago Daily Tribune“ in einem Artikel, der auf Roosevelts Erklärung hinweist, daß er vorzüglich mit Stalin auskomme, der „eine außerordentlich unbarmherzige Entschlossenheit mit einem handfesten guten Humor vereinigt“. „Unbarmherzig, das sei eine Qualität“, die vielerlei Dinge einschließt, meint das Blatt dazu.

Churchill habe in Teheran sichtbar die Figur eines halb untergetauchten Felsens gemacht, heißt es weiter in dem Artikel. Seine zusammengesunkene Haltung habe seine Mißstimmung deutlich wiedergegeben, aber sie hätte auch andeuten können, daß er das, was er in dem politischen Ausblick erkannte, nicht gern sah.

Roosevelt und Churchill seien dadurch, daß sie zustimmten, die sowjetischen Grenzprobleme bis nach dem Krieg zu vertagen, praktisch übereingekommen, die von Moskau präsentierte Landkarte anzunehmen, meint „Chicago Daily Tribune“ und ist davon überzeugt, daß die Sowjetarmeen, wenn sie in dem Gebiet seien, das die Sowjetunion für sich beanspruche, eine Erörterung über die Besetzung und den Besitz dieses Gebietes verhindern würden. Alle Behauptungen, daß die Sowjets in diesem Krieg eine Veränderung durchgemacht hätten und daß sie freundlich, tolerant und nicht mehr zur Diktatur geneigt seien, seien Erwartungen und Hoffnungen.

Der Artikel des USA-Blattes ist eine erneute Bestätigung für die Unterwerfung Roosevelts und Churchills unter Stalins Diktat. Für die Hilfe der Sowjets in dem von ihnen angezettelten Krieg haben diese beiden Brandstifter Europa an den Bolschewismus verraten, und ihre Presse ist schamlos genug, dieses Verbrechen auch noch einzugeschehen und gutzuheißen.

Beispiele sowjetischer „Toleranz“

Über das Vorgehen der Bolschewisten in den von ihnen besetzten rumänischen Gebieten hat man in unterrichteten rumänischen Kreisen an Hand von Berichten mehrerer geflüchteter Rumänen jetzt ein ziemlich lückenloses Bild. Am Tage nach der Besetzung wurden in den Städten und Dörfern Aufforderungen plakatiert, alle über bestimmte geringfügige Mengen hinausgehenden Lebensmittelvorräte bei der Kolchoszentrale abzuliefern. Die Bauern erfuhren auf diesem Wege gleichzeitig, daß die Kolchoswirtschaft wieder eingeführt worden sei. Die Aufforderung war mit Androhung der Todesstrafe gegen diejenigen verbunden, die es wagen sollten, die Vorräte verborgen zu halten. Niemand werde, so hieß es in dem Aufruf, der Gewißheit entgegen, mit seinen versteckten Vorräten denunziert und erschossen zu werden. Die Vorräte wurden dann sofort der Sowjetarmee zur Verfügung gestellt oder ins Innere der Sowjetunion geschafft. Die Bukowina wurde weiter in diesem Aufruf zur Sowjetprovinz erklärt. Zahlreiche in den letzten Jahren erlassene rumänische Gesetze wurden sofort außer Kraft gesetzt. Eine der ersten Maßnahmen war die Wiedereinsetzung der Juden in die von Rumänen übernommenen Unternehmungen. Alle männlichen Bewohner im Alter von 16 bis 60 Jahren wurden sofort eingezogen und an weit entfernte Frontabschnitte geschickt oder zu Arbeitsmannschaften zusammengefaßt und ins Innere verschickt. Die sowjetischen Militärstellen hatten offenbar aus naheliegenden Gründen Anweisung, die Bewohner der rumänischen Gebiete nicht an der rumänischen Front kämpfen zu lassen.

In Czernowitz wurde der Ausnahmezustand verhängt. Wer zwischen 19 und 7 Uhr auf der Straße angetroffen wird, wird erschossen. Drei Tage nach dem Einrücken der Sowjets richtete die GPU (NKWD) ihre Büros in allen Städten ein

und begann sofort mit einer „Säuberungsaktion“ Tausende von Bewohnern, vor allem solche, die mit Offizieren der rumänischen Armee verwandt sind, wurden deportiert. Nach etwa einer Woche verlangte eine weitere Verordnung die Ablieferung von Kleidern, Schuhen und Wäsche bis auf eine Garnitur Winter- und Sommerkleidung.

In den von den Bolschewisten bereits besetzten Städten der Moldau ging man mit etwas veränderten Methoden, aber mit den gleichen Absichten vor. Hier mußte die Bevölkerung Fragebogen ausfüllen, und zwar hielt man für diejenigen, die sich zum Kommunismus bekennen wollten, rote Fragebogen, für die anderen gelbe Fragebogen bereit. Wer einen roten Fragebogen ausfüllte in der Hoffnung, sein Leben damit zu erleichtern, wurde sofort in die Sowjetarmee eingereiht, aber ebenfalls an andere Frontabschnitte verschickt. Wer einen gelben Fragebogen ausfüllte, wurde einer Arbeitsgemeinschaft zugeteilt und ins Innere der Sowjetunion transportiert. Lebensmittel und Kleider mußten ebenfalls abgeliefert werden. Mehrere Flüchtlinge berichten von Massenerschießungen auf den Marktplätzen von Pototschani und Dorchai.

Moskau mahnt wieder einmal

H. Stockholm, 5. Mai. (O. St.) Mit auffälliger Geduld und Stille hatten die Sowjets in letzter Zeit sich das wilde Invasionsgeschrei der Westmächte angehört, so daß schließlich die Presse in England laut verkünden zu können glaubte,

die Sowjets wüßten, „wann es losgehen sollte“, und schwiegen sich aus, da sie volles Vertrauen in die Versprechungen der Westmächte hätten usw.

Diese Auslegung des sowjetischen Verhaltens scheint jedoch reichlich falsch gewesen zu sein. Wenigstens hat plötzlich die Sowjetpresse die Forderung auf sofortige Eröffnung der sogenannten zweiten Front in einer Sprache wieder aufgenommen, die an Deutlichkeit in jeder Beziehung nichts zu wünschen übrig läßt. Vor allem ist es ein Artikel des Kreml-Organs „Prawda“, der in England besonders lange Gesichter hervorrief, denn in diesem Artikel heißt es u. a.: Die Zeit ist nun wirklich reif, damit die Alliierten des Westens die zweite Front eröffnen. Wir als Zuschauer der großen Vorbereitungen, die im Westen getroffen werden, müssen uns allmählich fragen, warum eigentlich diese entscheidende Aktion so lange verzögert wird. Schließlich verfügen die Westmächte über eine ausreichende Anzahl von Streitkräften, um eine wirkliche Aktion im Westen zu unternehmen, durch die der Krieg verkürzt werden könnte.

Amerikanische Korrespondenten in Moskau berichten, daß über diese Pressekampagne hinaus auch die sowjetische Öffentlichkeit sich mehr und mehr mit der großen Frage befaßt, die alle anderen überschattet, warum nämlich die Engländer und Amerikaner immer noch nicht diese lange versprochene zweite Front eröffnet haben.

Ghettos für die Juden in Ungarn errichtet

Kleinere Gemeinden vollkommen entjudet — Ghettos in den Budapester Vorstädten

am. Budapest, 5. Mai. (Eigenbericht.) Rund hundert Jahre sind vergangen, seitdem in Ungarn die letzten Ghettos geöffnet wurden und das Judentum hemmungslos das ganze Land überschwemmen konnte. Unermeßlicher Schaden wurde dem ungarischen Volk hierdurch zugefügt, da die Juden in keinem anderen europäischen Land wie gerade hier Wirtschaft, Politik und Kultur beeinflussten und das völkische Gefühl des Magyarentums zersetzten. In wenigen Wochen hat sich aber wieder alles geändert. Das ungarische Volk ist erwacht und ein großer Reinigungsprozeß hat begonnen. Seit einigen Tagen sind auch in Ungarn wieder Ghettos eingeführt worden, um das Judentum wirklich überwachen zu können. In den größeren Provinzstädten ist das Ghettoesystem schon so weit ausgebaut, daß die kleinen Gemeinden vollkommen entjudet werden konnten. In der Hauptstadt Budapest liegen die Verhältnisse allerdings viel komplizierter, mehr als ein Drittel der Budapester Bevölkerung ist jüdisch, so daß die Einrichtung eines einzigen Ghettos völlig unmöglich wäre. Daher hat man jetzt zunächst in den Vorstädten begonnen, Ghettos einzurichten. Die Behörden haben dafür Sorge getragen, daß die Ghettos in der Nähe der großen Fabrikanlagen angelegt wurden, damit in Zukunft bei einer etwaigen Bombardierung dieser Objekte nicht mehr die ungarische Arbeiterbevölkerung in Mitleidenschaft gezogen werde. Aber auch in allen anderen Stadtteilen werden gewisse Häuserblocks geräumt und den Juden als Wohnstätten zugewiesen, so daß sich über das ganze Gebiet von Budapest eine Reihe von Ghettos und Judenwohnvierteln verteilen werden. So ist dafür Sorge getragen worden, daß im Falle größerer Bombenangriffe auf Budapest die jüdische Bevölkerung nicht verschont wird. In einer amtlichen Mitteilung über die Errichtung der Ghettos in den Industrievorstädten Budapests wird darauf hingewiesen, daß die betroffenen Hausbesitzer überall freiwillig ihre Häuser für die Einquartierung der Juden zur Verfügung gestellt haben.

Im Zuge der Maßnahmen zur Absonderung des Judentums in Ungarn ist den Juden auch die Benutzung der öffentlichen Bäder untersagt worden. Budapest ist bekanntlich eine Badestadt von Welt Ruf. Eine Reihe herrlich ausgestatteter Thermalbäder und Schwimmhallen lockt im Sommer und im Winter die Badelustigen. Bisher war es für einen Arier in Ungarn unmöglich, von diesen Bädern Gebrauch zu machen, da sich überall die Juden in solcher Überzahl breitmachten, daß man gewöhnlich wieder fluchtartig vor ihrem lauten widerlichen Benehmen verschwand. Alle bisherigen Versuche, hier Abhilfe zu schaffen, nützten nichts. Erst durch die politische Wendung vom 19. März ist die Möglichkeit geschaffen worden, den Juden die Benutzung der öffentlichen Bäder zu untersagen, so daß nunmehr die ungarische Bevölkerung ungestört diese großartigen Anlagen genießen kann.

Eigene Torpedoboote beschossen

Tokio, 5. Mai. Bei einem Versuch von zwei USA-Torpedoboote, mit Unterstützung von Kampfflugzeugen einen Angriff auf die japanischen Stellungen im östlichen Teil der Insel Neubritannien zu unternehmen, wurde ein Torpedoboot durch die japanische Verteidigung beschädigt und gezwungen, auf Strand zu laufen. Gleichzeitig wurde ein Kampfflugzeug der Westmächte abgeschossen. Kurze Zeit danach nahen erneut vier Feindbomber und mehrere Kampfflugzeuge, hielten das gestrandete Torpedoboot für ein japanisches und bombardierten es mit Erfolg. Als das zweite feindliche Torpedoboot versuchte, die Besatzung des ersten zu retten, wurde es von eigenen Flugzeugen mit Bordwaffen angegriffen.

Dr. F. J. Lukacs

Ausscheiden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Nemško metodično in praktično

Unpünktlichkeit (w) — netočnost
verlobt — zaročen, -a, -o
wenig — malo
wohnen — stanovati
zusammen — skupaj
Zukunft (w) — bodočnost

Kaffee trinken. Tiere trinken Wasser. Die Enten fliegen schlecht, aber sie können gut schwimmen. Bitte eine Briefmarke zu 12 Pfennig! Deutschland will seine Kolonien wieder!

Weitere allgemeine Regeln
Nadaljna splošna pravila (o spolu samostalnikov)

1. Weiblich sind. — Zenskega spola so:
 - a) Namen weiblicher Wesen. — Imena ženskih bitij: Die Frau, die Lehrerin, die Kuh.
 - b) Abstrakte Wörter und fast alle Zweifelsilber, die kein Lebewesen vorstellen. — Abstrakte in skoraj vse dvožložne besede, ki ne predstavljajo bitja: Die Blume, die Flasche, die Sonne, die Stunde.
 - c) Alle Wörter welche endigen auf: — Vse besede, ki se končajo na: -el, -keit, -schaft, -ung, -in, -ie, -ion, -tät: die Freiheit, die Volksgemeinschaft, die Bedeutung, die Partei, die Nation, die Universität.
 - d) Fast alle Einsilber auf -cht und -ft. — Skoraj vsi enozložniki na -cht in -ft: die Macht, die Schrift.

Übungssätze: Blumen sind Pflanzen. Die Flaschen sind aus Glas. Morgen wird die Sonne wieder scheinen. Ich warte schon zwei Stunden und der Autobus kommt nicht. Die Lehrerinnen unterrichten deutsch. Klagenfurt hat keine Universität, aber Graz hat eine Universität. Ich kenne diese Melodie. Seine Schrift ist sehr schön. Dieser Lärm hat keine Bedeutung. Nicht immer ist Geld eine Macht. Die Volksgemeinschaft ist schön und nützlich.

2. Sächlich sind. — Srednjega spola so:
 - a) die Metalle. — Imena kovin: das Eisen, das Kupfer, das Gold.
 - b) alle hauptwörter, gebrauchten Nennfor-

men. — Vsi samostalniško rabljeni nedoločniki (nesamostalniki): das Essen, das Trinken, das Schwimmen.

c) Die Wörter auf -chen und -lein. — Vsi samostalniki s pomanjševalnico -chen in -lein: das Kindlein, das Blümlein, das Häuschen.

Wiederholungssätze. — Stavki za ponavljanje: Haben Sie ein Löschblatt? Bitte, hier ist es. Was hat jeder Vogel? Jeder Vogel hat Federn. Ist Ihre Haushilfin brav? Ja, sie ist sehr brav und sie kann auch kochen. Wie ist die Lampe? Die Lampe ist hellgrün. Und der Vorhang? Jener ist dunkelgrün. Dieses Wasser ist graugrün.

Pomni: Če se sestavita dva pridevnika, nastane nov.

Was für dunkelblaue Pflaumen! Die Wolken sind dunkelgrau, es wird bald regnen. Dieser Turm ist dünn wie eine Nadel! Was macht der Friseur? Der Friseur schneidet die Haare und rasiert den Bart.

Das Geschlecht eines zusammengesetzten Hauptwortes wird nach dem letzten Wort bestimmt.

Pravilo: Sestavljeni samostalniki ima vedno spol po zadnji besedi.

Also: die Schokolade, das Eis, das Schokoladeneis, der Arm, das Band, das Armband, der Arm, das Band, die Uhr, die Armbanduhr.

Übungssätze: Der Pfennig ist eine Münze. Mark und Pfennige sind Münzen. Der Wagen, das Rad und das Auto sind Fahrzeuge. Das Feuer brennt, das Licht leuchtet, die Sonne scheint. Was für eine Fabrik ist das? Das ist eine Maschinenfabrik.

Aufgabe.

I. Bilde die weibliche Form. — Spremeni v žensko obliko sledeče samostalnike: Der Kellner, der Hund, der Maler, der Nachbar, der Beamte, der Lehrer, der Bruder, der Mann, der Sohn, der Vater, der Gärtner, der Schüler, der Schneider, der Gatte, der Russe.

Um das tägliche Brot

Auch ohne den Osten voll Vertrauen

rd. Berlin, 5. Mai. Zehn- und Zwölfjährige führen mit Hühn und Hott den Pflug, Frauen sitzen am Steuer von Bulldozern und Schleppern. Und der Bauer, der noch im Lande ist, bewirtschaftet außer dem eigenen meist noch einen zweiten und dritten Hof. Die Arbeitskräfte sprechen russisch, polnisch oder französisch, und manchmal gibt es Krach zwischen den verschiedenen Nationalitäten. Dann muß die Frau, wenn der Mann im Felde ist, Frieden stiften oder mit der Faust auf den Tisch schlagen, was auch sonst nicht immer zu vermeiden ist. So etwa sieht es, soweit es sich um die Versorgung mit Arbeitskräften handelt, im fünften Kriegsjahr auf einem deutschen Bauernhof aus. Andere Schwierigkeiten kommen dazu. Der Verschleiß der vorhandenen Maschinen hat schon in den Vorjahren kaum noch tragbare Ausmaße angenommen, neue aber werden nur noch in geringer Zahl gebaut. Also heißt es, die alten immer wieder flicken und überholen oder, auf das Ganze gesehen, die der Landwirtschaft zugeteilten Eisenmengen als Ersatzteile in die Reparaturwerkstätten leiten. Auch die Düngerversorgung kann den Ansprüchen einer regelmäßigen Regenerierung der Rohstoffe des Ackers oder den Wünschen der Betriebsführer nicht mehr restlos entsprechen. Hier wie überall greift der Krieg rücksichtslos in die landwirtschaftliche Betriebstechnik ein: Panzer und Flugzeuge sind zumindest im derzeitigen Augenblick wichtiger als Trecker, Sprengmittel von schnellerer und durchschlagender Wirkung als künstlicher Dünger. Man berücksichtigt ferner die angespannte Transportlage, den Zwang der zeitweisen Produktionsumstellungen.

Es ist bekannt, aus welcher Notwendigkeit dies geschah. Es galt, dem Ausfall der fruchtbaren Ostgebiete, aus denen nach einem Jahr organisatorischer und technischer Pionierarbeit gewisse Überschüsse für das Reich gewonnen werden konnten, durch die eigenen Kräfte und Reserven Rechnung zu tragen. Daraus ergab sich mit Beginn des neuen Ackerjahres eine Anzahl von Forderungen an das deutsche Landvolk, die diesem zur unabhängigen Pflicht gemacht werden mußten, sollte aus dem Wegfall der östlichen Produktionskapazität nicht jene ernsthafte Krise unserer Ernährungswirtschaft resultieren, die unsere Gegner seit langem erhoffen. Legt man diese Forderungen, die sich sowohl auf die Steigerung als auch auf die Lagerung der Produktion beziehen, zu einer Bilanz am Schluß der Frühjahrsbestellung zugrunde, so ergeben sich jedoch recht befriedigende Ergebnisse. Die Brotgetreidefläche ist gehalten, lediglich im Roggenanbau ist ein leichter Rückgang zu verzeichnen, der durch ein entsprechendes Plus beim Weizen wettgemacht wird. Auswinterungsschäden sind kaum zu verzeichnen. Das gilt vor allem auch für die Winterfrüchte: der Raps steht ausgezeichnet, das vorgeschriebene Soll von 450.000 Hektar ist erreicht. Weitere 150.000 Hektar werden mit Sommerfrüchten bebaut. Eine normale Weiterentwicklung vorausgesetzt, ist damit eine Fettreserve erschlossen, deren Wert nicht hoch genug veranschlagt werden kann. Kartoffeln sind noch nicht restlos im Boden. Saatgut steht jedoch ausreichend zur Verfügung, und die noch ausstehenden Transporte werden jetzt vordringlich unter Dach und Fach gebracht. Diese gehen vor allem auf die Notwendigkeit zurück, den Kartoffelbau — trotz weniger geeigneter Böden — stärker als bisher in die Verbrauchergebiete zu verlagern, vom Osten in den Westen also, und damit die herbstlichen Kartoffeltransporte von vornherein auf ein möglichst geringes Maß zu beschränken. Auch Gemüsesaatgut ist hundertprozentig geliefert, und soweit sich aus den Anforderungen von Sämereien erkennen läßt, ist auch im kommenden Jahr mit einem normalen Anbau und dementsprechender Gemüseversorgung zu rechnen.

Auch die Viehzucht steht weiterhin unter dem Gebot höherer Leistungen, und zwar nicht nur der Produktion, sondern auch der Ablieferung. Dies gilt vor allem für die Milchwirtschaft. Zwar deckt die aus den bisher regelmäßig abgelieferten Mengen gewonnene Butter bereits etwa 60 Prozent unseres Fettbedarfes, doch beansprucht die Fettversorgung gebieterisch noch höhere Lieferungen. Die Bedingungen dafür sind gegeben: Der Milchviehbestand hat trotz Krieg kaum nachgelassen, der Ausfall an ausländischem Kraftfutter keinen wesentlichen Rückgang in der Milchproduktion zur Folge gehabt. Die Reserven liegen hier im Eigenverbrauch der Landwirtschaft, der noch mehr eingeschränkt werden muß. Dieses zwingende „Muß“ kann auch auf die Wünsche von Evakuierten und Bombengeschädigten keine Rücksicht nehmen, auch wenn diese allzu gern der Meinung sind, daß es auf einen halben Liter mehr oder weniger nicht ankommt. Wie falsch diese Annahme ist, beweist eine einfache Feststellung: Schon die Mehrablieferung von einem Liter pro Tag und Betrieb würde einer zusätzlichen Buttermenge von 32.000 Tonnen im Jahr entsprechen. Ebenso sind für die Versorgung des Marktes mit Schlachtvieh zurzeit unsere Viehbestände größer als im Vorjahr, was sich in den Luftnotgebieten bereits sehr positiv für die Gestaltung des Speisezettels ausgewirkt hat und auch für die Zukunft Vertrauen zu erwecken vermag. Die Befürchtungen, die hier und da an die Sonderzuteilungen von Fleisch geknüpft wurden und bald von einem „Schweine-“, bald von einem „Kälbermord“ wissen wollten, entbehren jedenfalls aller Grundlagen. Denn hier wie dort handelte es sich um Schlachtungen, die auf eine vorübergehende, zum Teil recht wesentliche Ausweitung der Viehbestände zurückgingen. Daß die Schlachtungen auf dem Schweine Sektor zu einem gewissen, allerdings nicht mehr großen Prozentsatz vor Beendigung der Mast getätigt wurden, war lediglich eine Folgeerscheinung der Kartoffelernte des vorigen Jahres. Es ist jedoch gelungen, mit einem normalen Ferkelbestand in das neue Wirtschaftsjahr einzutreten. Zudem wurden mit der im vorigen Jahr erstmalig im großen durchgeführten Rübenmast derartige Erfahrungen gemacht — Fachleute sprechen von einer geradezu epochalen Umwälzung in den Methoden der Schweinemast —, daß auch in dieser Hinsicht keine Befürchtungen bestehen.

Pot skozi grob pastirjev in čred

O boju gorskih lovcev na Balkanu - //Kriegsbericht Andreas Vogel

Da bodo tega dne, ki je pričel s skorajda čarobnim plesom snežink, doživeli tako grozovit snežni vihar, si gorski lovci //, ki so bili že nad eno leto v bojih s tolpami na Zapadnem Balkanu, pač niso mogli predstaviti. Kaj jih čaka za s gostimi gozdovi poraščenimi strminami bosanskih gora, o tem je komaj slutil gorski vodnik, ki se sicer dobro spozna v teh krajih in je tudi računal z meter visokimi zameti, ne pa z ledenim viharjem tam gori v »grob pastirjev in čred« Husa Ribu.

Dolge ure mu je sledila kolona, in on jo je vodil po tovrni stezi skozi mogočne gozdove domačih gora, dokler niso dosegli gola gorskega grebena, ki ga narod nazivlja »sedlo smrti«. Grozljivo bučanje viharja, ki je drvel med jelkami, visokimi kakor stolp in v razsežnem veljavi ogromnih bukev, ni moglo smelega muslimanskega gozdnega delavca spraviti s prave poti. Ko so pa zapustili varni gozd in so prva tovrna živčeta padla z zaledenega pobočja, so se tudi prvi pokazali prvi dvomi o uspešni izvršitvi naročila. In snežni vihar je vidno naraščal in steza je bila vedno bolj zametena, orientacija skorajda izključena.

Do izpoda ramen tleče može // v snežnih zametih, vzamejo padlim tovrnim živčeta težke tovare in jim pomagajo spet na noge. V neumornem boju s tolpami je usoda človeka in živali neločljivo med seboj povezana. In tako pomaga eden drugemu, da je tudi zadnji mož prekoraj zaledenelo pobočje. Ali kaj pomaga vse to? Že spet stoji pred drugim, še višjim in še bolj zaledenelim vrhom. Valoviti greben je na oči brezkončen in nezmagljiv. Tukaj se mora kolona pretrgati... Vedno in vedno morajo može, ki so na čelu kolone, nazaj, da pomagajo sledečim tovarišem, dokler tudi zadnji ne gredo naprej po grebenu, ki ga biča besneči vihar.

Huso Ribu... Huso Ribu...

Z zadnjim naporom volje so prešli tudi čez sedlo smrti. V varnem gozdu se zbere in uredi kolona za nadaljnji pohod. Za ogromnimi drevesnimi debli čepi ozebli gorski vodnik z nekaterimi možmi // . Prvi počitek v tem strašnem dnevu. Lomijo si zamrznjene znojne kaplje iz vek, stresa jo lve iz las in snežnih pokrival in si gledajo brez vsakih besed v oči. »Takega močnega in mrzlega snežnega viharja še nisem doživljal Boga mi!« — zatrdi stari, ki je tišino prvi pretrgal. Potem je vrgel strahupoln pogled po že prekoračenih vrhovih in zamomljaj nekaj besed, ki so izzvenele kakor zahvalna molitev: Huso Ribu... Huso Ribu... Sele na vprašanje o pomenu teh besed, je pripovedoval o usodi štirih pastirjev, ki so pred leti s svojimi čredami vred na teh vrhovih zmrznili v sličnem snežnem viharju. Eden od njih je preživel tisto noč v ledu in snegu. Ob jutranjem svitu so se takrat slišali iz »groba pastirjev in čred« slabotni klici: »Huso Ribu! — Huso Ribu!« Na pol zmrznjeni pastir je hotel priklicati na pomoč vaškega starešina. Od takrat je že prešlo deset let, ali noben domačin se ni več upal pozimi čez gore.

Noč groze pogrešancev

Ob polnoči so prispeli zadnji može // kolone v malo gorsko vas, cilj dneva je bil dosežen. Neki //Unterscharführer s tremi možmi pionirske čete in neki //Funkler, čegar tovrno živčino je med potjo poginilo, so bili pogrešani. Oni niso mogli zapustiti oddajne priprave, niti je spraviti v varni gozd in so morali domnevno prenočevati

na grebenu. Tovariši so jim dali pokrivala in vžigalce, bolj jim tudi oni niso mogli pomagati. Zadnji može kolone so jih videli ob kupu sena, tam so si poiskali zavetja pred ledenim mrazom zimskega viharja in hoteli počakati drugi dan. Več mož se je javilo prostovoljno v odred, ki naj bi se v noči odšel na pot, da bi iskal pogrešane tovariše. Do zgodnjih jutranjih ur so tvegali to ničevno podjetje z žilavo voljo in skrajno energijo, dokler radi izčrpanosti niso več mogli naprej in so si v nekem ovčjem hlevu poiskali skromne strehe. Brez prestanka je besnel zimski vihar. Tresoč se od mraza in v strahu za usodo tovarišev so sedeli može //, Nemci iz narodnostne skupine na Jugovzhodu, ob tabornem ognju. Nobeden tudi za nekaj minut ni mogel zatisniti oči. Neki je hotel rojaka in prijatelja iz mladih let rešiti bele smrti, drugi tovariša, s katerim je že nad eno leto skupno služil v //Freiwilligen-Gebirgs-Division »Prinz Eugen«. Razven čuta izpolnjevanja vojaške dolžnosti,

Črnogorski obrazi / Napisal //Kriegsbericht Heinz Fuhrman

Kapetan

Rodil se je, ko se je leta 1877, v Kotoru zbiralo s pestrimi zastavami okrašeno mednarodno brodogojstvo, v katerem sta bila tudi dva črnogorska topovska čolna, da bi se bejevalo proti Turčiji. Sedaj stoji pred spomenikom, ki ga je postavila na vse vetrove razvejana jugoslovanska država sinovom Črne gore na Cetinju. Z dvignjeno roko in lavorjem v vencem je boginja svobode tega spomenika nenavadno nasprotje z visokozraslo postavo nekdanjega kraljevsko-črnogorskega stotnika. V rokah ima debelo grčasto palico, že obledeli zelenkasti častniški plašč je še iz jugoslovanske dobe in, medtem ko krasni njegovo glavo črnordeča črnogorska čepica, nas spominjajo modre hlače, ki plašno kukajo izpod plašča, časov, ko se je kralj Nikola v znaku zalizev spogledaval s cesarjem Francim Jožefom. Sedaj stotnik, kakor vsi doma ostali Črnogorci, ki so voljni sodelovati pri obnovi, prisega na Nemce. Sistem reda, ki so ga prinesli može v sivih uniformah v mali gorski narod, mu ravno tako prija kakor bojevitost drža posadke; on zaupa v neodvisno moč države, ki bo prinesla ustrojen red tudi evropskemu Jugovzhodu. Devet sinov ima upokojeni stotnik. Njegove temne oči se mu zasvetijo, ko nam pripoveduje, da nobeden izmed njih ni ubežal k banditom. Ko se poslovi, se iz snežnega viharja za hip prikaže vrh Lovčena. Zdi se, kakor da bi se vrh te mrzle, gospodovalne gore, nenadno zasvetil, kakor bi gledal čez sedlo v Kotski zaliv, kjer se na obalnem zidovju sončijo kuščarji.

Komisar

Odvažna je črta njegovega nosu in njegov pogled ima globočino, kakor bi se v njem zrcalilo veličanstvo Črnih gor. Ovratnik mu je odpet, lasje počesani nazaj in brki na gornji ustnici pomagajo na moški način podčrtati mladeništvu njegovih 22 let.

Člani na Cetinju z nemškimi uradi skupno delujočega narodnega upravnega odbora, srednješolski profesor z bakrenordecim obrazom in svetlosivimi lasmi, levantinsko gibčni poverjenik za propagando, po banditih izropani, demostrovno v iz volnenih pokrival narejeni obleki ticeči prezident — vsi ti nazivljajo mladeniča »komisar«. Skoraj dve leti je bil v taboru Tita, boljševiške-

je vsak od njih imel še nekaj na srcu, kar mu je dalo moč, da je mogel prenesti tudi najhujši mraz. Vedno zopet jih je klicalo ven v grozotni snežni vihar.

Ob jutranji zori so nadaljevali pot, preiskali ves greben. Tukaj niso mogli ostati, ker v »sedlu smrti« bi bili gotovo zmrznili. Ali tam na onem pobočju, ki je nudil saj malo zavetja, tam je tudi raztrgana kopa sena in tudi vse kaže, da je sneg nekoliko pohojen. In ne daleč od tega kraja je ležalo pod novim snegom zmrznjeno tovrno živčino. Ali od mož ni bilo nobenega sledu več. Zmrznili torej niso. Brčkone so si neke poiskali boljšega zavetja, ali pa so se premagani po grozotni noči vrnili nazaj do bojne postojanke polkovnega poveljstva.

Zvečer je prispela do poveljstva v prednji vrsti nahajajočega se bataljona brezlična vest: »Unterscharführer in štirje pogrešani može kakor tudi rešilni odred z oddajno pripravo semkaj prispeli.«

Kakor letiči ogenj se je razširila vest o moža do moža, od čete do čete. Veselje nad rešitvijo tovarišev je prekašalo veselje, ki je navdajalo vsakega posameznega pri mislih na prestane muke prejšnjega dne, postalo je tiho zmagovalstvo tovarištva in izpolnitve dolžnosti.

ga poglavarja banditskih tolp, ki ga je v času njegovega ilegalnega komunističnega delovanja spoznal v Beogradu. Takrat mu še ni bilo treba nobenega spremstva. Danes je vedno spremljan po s strojnimi pištolami, težkimi vojnimi pištolami in strojnicami oboženi komunistični gardi 4. bataljona in osebno zavarovan, potem še po telesni gardi treh mož, med katerimi so njegov šofer in poveljnik »četrtga«. V tem varstvu potuje vodja tolp, na konju ali v luksuznem vozu, z nemirom političnega Ahasvera in zavohan po nemških gorskih lovcih, od kraja do kraja, z opominjalnim znakom ropa, požiga in prisilnega nabora na čelu. Medtem ko njegovi častniki uživajo sladki med Dalmacije, trpe ranjenci najhujše pomanjkanje; sodstvo je proti navadnemu vojaku in ščiti koruptnega predpostavljene. Hinavščini uzurpatorja se pridruži drakonska strogost diktatorja: ko je prišla k njemu angleška vojaška delegacija z dvema jugoslovanskima častnikoma, je dal le-ta tajno ustreliti.

»Spoznal sem pokvarjenost sistema in puhlo parolo o svobodi balkanskih narodov, ki jo je izdal vodja banditov«, pripoveduje mladi Črnogorec v svojem, prispodobnem bogatem jeziku. »Moji ideali so se zadušili v dimu vojne, moje delovanje kot komunistični mladinski agitator glavnega komiteja se mi je videlo kakor neka burka.«

Metropolit

Na turški način pripravljeno kavo posluži v porcelanastem priboru, ki je okrašen z legendarno slikarstvo ikon. Na stenah njegove domače delovne sobe vise oljnat slike članov črnogorske kraljeve hiše. Pravoslavni nadškof iz Črnogorskega Primorja ima na sebi dolg črni plašč, glavo mu pokriva okrogla črna kapa duhovna, siva brada patriarha mu pokriva prsi. Nemci so junaki, in to spoštujejo Črnogorci, reče pobožni mož, ki je bil rojen onstran Lovčena ob zalivu ne daleč od Kotora. Njegove oči se živahno svetijo nad strogo začetnimi srbskim nosom. Iz njegovega bitja govori neka dobrodružnost, ki ima pri vseh pravoslavni na sebi nekaj očinskega, ki človeku dobro de in ga razoroži. Medtem ko razkazuje duhovniške in svetovne zaklade svoje hiše in se v pikrih besedah izjasni proti teatralni potezi novega moskovskega lažipatriarha, položi človeku neprisljano roko na ramo.

Moskvi — pred vojno bi bil likvidiran kot »reakcionaren buržuj« in »izdajalec proletariata«, kdor bi si v Sovjetski zvezi upal govoriti o slovanstvu — so le limanice, na katere naj bi se lovili in vpregali v službo komunizma pripadniki slovenskih narodov. Z enakim pompom in z enakim ciljem kakor »slovenske« prirejalje v Moskvi tudi romanske, arabske, mongolske in vse mogoče drugače pobarvane »kongrese«, ki so boljševiskim mogotcem vsaj enako ljubi kakor »slovenski«.

Stalinu in njegovim pomočnikom gre samo za svetovno komunistično revolucijo, za ustanovitve nekake svetovne sovjetske države, v kateri bi bili potem Slovani enako tlačeni kakor vsi drugi narodi. Edino izjemo bi tvorili Zidi, s katerimi je Stalin-Džugašvili preko Armenecv itak v krvnem sorodstvu in pod katerih komando stoji že danes.

Slovenska OF je zato za boljševiske mogotec nič bolj in nič manj pomemben činitelj, kot katerokoli drugo razbojniško krldelo v Albaniji. Grčiji ali kje v Afriki ali Aziji. Kakor OF »osvobaja« Slovence s pobljanjem, tako poblija njej sorodne komunistične organizacije na Hrvaškem Hrvat, v Albaniji Albance, v Grčiji Grke itd. Ali se borijo komunistične tolpe tudi v Albaniji, Grčiji in kjer se še pojavljajo za Slovane in slovanstvo?! Resnica je in ostane, da nimata boljševisem in komunizem s slovanstvom nobene zveze in da sta po svojem nastanku, delu in svojih ciljih prav tako neslovenska in neslovenska, kakor na pr. hindizem v Indiji ali budizem na Kitajskem. Njun splošni cilj je celó popolno uničenje narodne zavesti pri vseh narodih, tudi pri slovenskem in ustanovitev breznarodne družbe robotov, ki bi več ne poznali ne domovine in ne osebne zavesti. Da bi v taki družbi Slovence kot majhen narod prvi zginili s sveta, ne more biti dvoma, in gruzinško-židovska družba v Moskvi, ali kjer bi že takrat stolovala, bi iz tega prav gotovo ne delala nobene posebnega vprašanja.

(Slovenski narod)

»Upajmo, da puška ne bo eksplodirala«, reče potem s kritičnim postranskim pogledom na našo strojno pištolo miroljubni gospod. Mi ga lahko pomirimo: vojnih »monopolov« si nismo pridobili v nobeni cerkveni »metropoli«, in neradi pripravimo orožje za strel v mestu, v katerem se dandanes Nemci merijo z junaškimi merami črnogorskega naroda.

Patriarh

Njegove oči so mlečno motne, kakor okna stanovanjske kuhinje, ki se vanje zaletuje snežni vihar. Stari kmet slabo sliši. To se pravi, on se je v treh četrtinah stoletja navadil, poslušati notranji glas, ker se čuti nič kaj preveč pravilno nočejo gibati navzven. In tako sedi sam v sebi zatopljen, medtem ko zunaj buči snežni vihar čez cesto gorskega sedla. On izhaja iz vasi, iz katere so nekdanj privedli kmeta Nikito, da so ga napravili za kralja Nikolo Črnogorskega. In resnično, ako se odračunajo sence starosti — ta patriarhalni kmet bi skorajda lahko služil kot model za portret črnogorskega kralja starega sloga, tako podobni so, jedrnata, ravna postava, širokopoljski močni nos Nikite, kakor so nam ga izročile slike.

Da, to je bil bojevit čas, ko je stari v balkanski vojni 1912 leta krvaval iz mnogih ran in dva turška ujetnika pripeljal s seboj v lastno taborišče. Njegov štrcelj noge in bergla povedo, kako hudo so se morali v napadno taborišče zašiti Črnogorci že leta 1914. vojskovati proti Avstriji. Vse kaže, da stari brunda neko izmed onih rapsofskih junaških pesmi, s katerimi je tako bogat njegov narod.

No, in sedaj so banditi odnesli večji del njegovega premoženja, njegovega kot nacionalista osumljenega sina in še trinajst drugih mož iz vasi pa odpeljali s seboj.

Bo svetu

Nestor Ahkreisa (Moselland), viničar H. Poppelreuter, ki je sedaj dopolnil 95. leto starosti, kljub svoji starosti še vedno opravlja dela v vinogradu in je s tem lep primer neomajne pripravljenosti za delo.

Nekatere žene in dekleta so se navadile, da v takne svoje mašilke v predpasnik. To je v Osterode (Harz) stalo življenje neke krave. Brčkone pri krmljenju v Krmi zgubljeno mašilko je krava požrla s krmo; mašilka je nazadnje dospela v srce živali in so morali kravo zasilno zaklati.

Množina snega in ledu, ki je padla raz strehe neke hiše so v Sonnerbergu (Thüringen), je ubila deset mesecev starega dečka v otroškem vozičku.

Doga je pač, da povržejo ovce pri enem leglu dva ali tri jagnjeta. Štiri pa so že redka. Edinstven je pa menda primer, ki ga zabeleži nek kmet v vasi Riepe (Ostfriesland). Ena izmed njegovih ovac je v enem letu povrgla šest jagnjet. Vsa so bila zdrava. Vtem ko mati hrani pet živalic, prehranjujejo šesto a steklenico.

Izredno nenavaden prostor si je izbral nek srednjeameriški hotel. Stoji sredi pokopališča Belize v Hondurasu. Ko je mestna uprava odobrila stavbeni načrt, je stavila pogoji, da se morajo okostnjaki, ki se pojavijo pri zemeljskih delih, spraviti na stroške hotela na drugo pokopališče. Sedaj stoji ta nenavaden hotel sredi nagrobnih kamnov in žar, in mali zvonček kapele na pokopališču, ki zvonji pri pokopavanju, je hkrati gong (tolkalo), ki poziva neokusne in nepobožne prebivalce hotela k čaju ob petih.

Nekemu tehniku ekspoziturne za pokončavanje škodljivcev v Mühlhäusnu je bila patentirana posebno sposobna past za hrčke, od katere je na poljih okoli Mühlhäusna že v uporabi 6000 komadov, ki so bili narejeni v domači obrti. Past se je že izvrstno obnesla in se prav dobro lahko uporablja za lovljenje krtovin.

Uslužbenca nekega obrata v Lörrachu je obsodilo sodišče v Freiburgu (Breisgau) na štiri mesece zapora, ker je kršil dolžnosti iz ostal od dela. Ta obsodba pomeni hkrati svarilo za vse tiste ki menijo, da se z malovestnim izostanjem lahko izmuznejo od dela.

Marsikdo ne ve, da je goba za umivanje in brisanje tvor malih morskih živali, ki si, kakor polž svojo hišo, napravijo pravočeto mesto. To je po morskem dnu in po čerih v morju razpeta in priraščena mreža elastičnih vlaken, ki je polna luknjic in rogov. Zivalim, ki se ne premikajo, dovaja voda skozi te odprtine kisik ter rastlinsko in živalsko hrano. Morske gobe ženskega spola imajo v stenah svojih rogov ali kanalov jajca, iz katerih se razvijajo ličinke, ki nekaj časa plavajo po vodi, potem pa se prilepijo skalnatemu dnu ter napravijo novo mrežo vlaken. Te mreže vlaken ali plasti gob trgajo ribiči s harpunami od morskih čeri in dna ter jih dvigajo v svoje čolne. Če je morje plitko, vidi ribiči plasti gob že iz svojega čolna, v globoki vodi pa jih mora iskati. Iz čolna spuščajo ribiči v morje težke valje iz svina, ki imajo prozorno stekleno dno, ter iščejo gobe. Najprej pa jih najdejo ter odtrgajo, če se sami potapljaajo v morje. Afriški in grški ribiči ali iskalci morskih gob so kot potapljači izredno spretni in vztrajni. Po več minut ostanejo pod vodo ter se spretno dvignejo v svoj čoln z velikim bremenom gob. V Grčiji, kjer je lov morskih gob najbolj razvit, imajo ribiči tudi dobre potapljaške opreme. S temi opremami lahko ostanejo pod vodo več ur tudi v globini 30 do 40 metrov. Za tretji način lova so pa posebne močne mreže, ki imajo ostre kavilje. Te mreže mečejo in premikajo ribiči na dobro srečo ter trgajo z njimi gobe od čeri in morskega dna. Največ uspeha pri lovu morskih gob imajo seveda opremljeni potapljači.

Neka kmečica delavka iz Gallizien (Kärnten) je prisedla k nekemu moškemu na kolo in se z njim peljala čez neki hrib. Oba neprevidna vozača sta padla in ženska je zadobila težke notranje poškodbe. Ona je umrla med prevozom v bolnišnico.

Slovenske limanice OF

Med slepili, s katerimi so komunisti zlasti v začetku mamili Slovence in marsikoga res svabili v mreže OF, je bilo tudi lažljivo geslo o slovanstvu. Med Slovenci je, kakor menda v nobenem drugem slovenskem narodu, ostalo še do današnjih dni mnogo ostanokov meglenega, nestvarnega slovanstva, kakor ga je oznanjala doba narodne romantike v prvi polovici prejšnjega stoletja. Morda je bilo prav to vzrok, da tudi svojega slovanstva nismo nikoli občutili kot nekaj konkretnega. Tako smo premnogokrat plavali v meglenih prividih nečesa namišljenega, kar je obstajalo samo v naši domišljiji, in čakali obudežnega kralja Matjaža, ki se bo nekoč prebudil iz dolgega spanja in nam na krožniku ponudil sama nezasišana čudesa.

Komunisti, ki so dobro spoznali to našo slabost, so zato v svoji agitaciji začeli prikazovati kot takega kralja Matjaža — Jožefa Stalina. In marsikatera navna slovenska duša je pričela verovati da nima gruzinski diktator na komunističnem prestolu v Moskvi prav nobene druge želje, kakor da podari Slovincem vse tisto, kar so si kdaj želeli. V ta namen so seveda tudi Sovjetsko zvezo prikazovali kot slovensko državo. Toda v resnici ni niti Jožef Stalin Slovan, niti ni Sovjetska zveza slovenska. Stalin je Gruzin s Kavkaza, s pravim imenom Džugašvili, in ima kot tak s slovanstvom prav tako malo opravka kakor kak Ibrahim el Malek iz Tibestija v Sahari. Država, kateri vlada, je slovenska samo po tem, da večina njenega prebivalstva pripada po plemenu Slovanom. Toda na samem njenem vodstvu so na odločujočih položajih vse drugo prej kot Slovani. Poleg Stalina-Džugašvilija savzemajo najvažnejša mesta komisarjev in veleposlanikov židje in drugi tujci, ki so si samo zaradi slepomišljenja nadeli ruska imena. Da Stalin-Džugašvili slovenskemu ruskemu ljudstvu kaj malo zaupa in da torej sam čuti, da ni njegov predstavnik, je zadosten dokaz že to, da tvorijo njegovo telesno stražo v Kremlju brez izjeme same njegovi rojaki, neslovan-

ski Gruzini s Kavkaza. Celó njegov kuhar je Gruzin. Ta Kavkazec naj bi torej bil slovenski in posebej še slovenski kralj Matjaž! Kaj takega more verjeti samo tisti, ki nima možganov na pravem mestu. Vsak drug človek bo vedel, da je družba, ki v SSSR vedri in oblači, klika mednarodnih tiranov, ki je zaslužnjila najprej Rusijo in njene narode, nato pa se pripravljala, da zavojuje še vse ostali svet in si ga podvrže — v imenu komunizma, ne pa slovanstva! Usoda Slovanov je moskovskim internacionalcem prav toliko mar, kakor usoda kateregakoli drugega naroda ali plemena na svetu. Vrednost vsakega od njih presojuje samo po tem, koliko bi mogli iz posameznega izžeti. In ker bi mogli iz velikega naroda več izžeti kakor iz malega je razumljivo, da jim je večji bolj »pri sreku in jim bo tudi v bodoče, ne glede na to, kakšni rasi pripada. Najboljši dokaz za to trditve je najnovejše priznanje savojске hiše in Badoglija v Italiji.

Komuniste je že po svojih načelih ne samo breznarodno, ampak tudi protinarodno. Kakor smatra za strup vero, tako smatra za strup tudi narodnost, ker se zaveda, da tam, kjer živi v svoji narodnosti zakoreninjeno ljudstvo, ni in nikoli ne bo plodnih tal za komunistično brezdomovinstvo. Če se komunisti kje skilleujejo na narodnost, store to samo zato, da bi preslepili ljudi in jim prikrili svoje prave namene. Tudi bobneče besede o slovanstvu niso ničesar drugega kakor limanice z nepoučene in lahkoverne. Če je kdo med Slovinci glede tega še v dvomih, ga mora iztreziti že samo dejstvo, da se ravno slovenski narodi najbolj krčevito branijo moskovskega »slovenskega« kralja Matjaža Stalina. Poljaki, Slovaki, Bolgari, Srbi, Hrvati in celó Belorusi, Čehi in Podkarpatski Rusi. Nobeden teh slovenskih narodov si ne želi postati »odrešene« po vključitvi v Džugašviljevo SSSR. Stalin-Džugašvili tudi prav nič ne misli na ustanovitev kake »slovenske federacije«, četudi sovjetske. »Slovenski kongres«, ki jih prisreja med vojno v

Priznanje ujetih sovjetske armistinj:

Dekle iz sveta brez milosti

Sonja Artičevskaja - ostrostrelka 3. komsomolske brigade

Sonja Artičevskaja je molče, s povešenimi očmi stala v nizkem, iz debelih hlodov napravljenem stanišču. Kommandeur, mladi Hauptmann, je opazoval to dekle, ki je v uniformi mladega sovjetskega armista stala pred njim, molče in čakajoč. Približno 20 let stara, ženske oblike v obleki za prikrivanje okorno zakrite. Sele, ko je snela čelado, se je spoznalo na laseh, da je ženska. Obraz je bil zaprt. Bila je zastrašena, od močnega vplivanja, ki ji je pri ujetju prorokovalo okrutno mučenje in grozovito smrt, vsa potrta. Pred Hauptmannom na okorni mizi so ležali papirji Sonje Artičevskaje, ostrostrelke 3. komsomolske brigade, odposlane k 357. strelski diviziji in dodeljene k II. bataljonu 1190. polka. V knjigi je potrdil seržant Kasimirenko Sonji Artičevskaji, da je pri Jamištu, južno od Glistine, dne 4. II. in 7. II., dne 13. II. in 19. II. po enega, dne 22. II., dne 2. III. in 4. III. kakor tudi 9. III. po dva nemška vojaka kot ostrostrelka odstrelila. V zadnjem stolpcu je bil zapisan 12. III. dan ko je bila ujeta: skupaj štirinajst.

Pot k milici

Jantarsko rumena tiha svetlost sveče. Dekle je molčalo. Nemški vojaki so molčali. Vojno rokodestvo do sedaj še ni bilo pokazalo, da bo potrebno boriti se proti ženskam. In sedaj je stalo pred njimi ujeta dekle, ki je po svojih izkazilih dokazano ustrelila 14 nemških vojakov. Hauptmann je še čakal. Kakor da bi moral premisliti neverjetni dogodek. Nemir vojne, kakor je samo na iztoku mogoče, se pojavi. Noč je šepetala od razburjenja.

Dokler Hauptmann ni vprašal Sonje Artičevskaje, kako da je vse to prišlo.

In ona je začela, kakor da bi bila odrešena. Srce tega težkega časa je udarjalo. Zunaj se je vzdigoval dan iz svinčeno sivih gmot. Nemci so poslušali poročilo ostrostrelke Sonje Artičevskaje.

Staršev ne pozna, bila je v šoli in se je učila nemško, 1925. rojena, sosedje so pripovedovali, da so bili starši kot bivši caristi, izgnani. Ali zakaj, tega ona ne ve. V Moskvi da je živela — pred petimi leti prišla v obrat št. 17., kjer so delali motorje. Tam je delala najprej brez presledka, prišla pa potem v risalnico. Do vojne. Potem je bila evakuirana. Ali v februarju 1943. iz Omsa prišla spet nazaj. Devetnajst let je bila stara. Potem da se je poročila z nekim podporočnikom, ki pa je prav kmalu pri Jeljni padel. »Jaz ne vem — ali dobila nisem nobene pošte več, in vojaki na tankih hitro umrjejo.«

Sonja je molčala.

»In potem«, tako vpraša Hauptmann. Nemci pazijo na vsako besedo; ker že samo v njenih krajinah se kaže življenje te izmučene in zastrašene duše.

V avgustu smo bili novačeni, 2. septembra sem prišla k milici. Bili smo kasernirani, niso nas več spraševali, samo še pregledali. S poročenimi ženami, ki niso pričakovale otrok, se je postopalo kakor s samskimi. Mnoge od nas so poskušale z vsemi sredstvi, od katerih koli mož dobiti otroka — ali to ni mnogo pomagalo. Naš poveljnik, neki major Denin, je dal dve samski dekletki ustreliti, ko sta bile spoznane za noseče — potem se je to nehalo tuci pri ženah — pozneje je bil major izmenjan — zakaj, ne vemo, mogoče pa zato, ker je dal dekleta radi zastrašitve likvi litati.

Doživljaji s sovjetskimi častniki

»Dodelili so nas potem k protiletalskim topovom. Ali ko je potem prišlo veliko izbiranje, že konec septembra, so bila zdrava in močna dekleta in žene izločene in v oktobru dodeljene k 3. komsomolski brigadi. Tam smo bile izvežbane, po ženah, ki so bile častniki, in po uspešnih ostrostrelcih. V začetku decembra je bila napravljena četa in odposlana v Smolensk. Tam so nas v gozdnem taborišču Krassny Bor, v bližini Katyna, nadalje vežbali. Imeli so nas kakor vojake, zelo trdo; samo dekleta, ki so si dale opravka s poveljniki in političnimi častniki, so imele boljše. Z nami se je ravno tako neizprosno postopalo, kakor s sovjetskimi armisti; jed je bila slaba, in potem v začetku januarja so prišle k nam ostrostrelke, ki so bile že na fronti pri Orsi, da bi nas dokončno izvežbale. Ta dekleta so nam pripovedovala, kako dobro jim je bilo na fronti. Nobe den ni z njimi slabo postopali in vživale so vsi prostost. Pa sem si mislila, samo ena reč je: proč iz tega taborišča. Razgovorila sem se z nekaterimi dekletki in smo že v nekaj dneh zapustile taborišče. Vozile smo se — z nekim poročnikom, tudi z neko žensko, židinjko, ki je bila zelo lena, z železnico do Ljosna. Potem smo morale peš dalje in smo potem ob fronti pri Vitebsku čez Džino pri Felisu prišle v Gorodok. Tam smo bile dodeljene ženski četi, ki je bila odrejena za čuvanje prometa. Bila je skupna ženska četa, od katere sta bila dva voda oddeljena kot straža štabnega stana neke armade, katere številko pa ne vem. Mi smo morale pregledovati izkaznice na cesti Gorodok—Nevel. Ali samo nekaj dni. Stanovale smo v neki hiši, v kateri smo po 4 dekleta imele po eno malo sobo, bilo nas je približno 28 po številu in nekega večera so bila vrata udrta in napadli so nas pijani častniki. Me smo se branile, ena izmed deklet je s pištolo usmrtila nekega kapetana, in smo imele potem vsaj mir, ali smo bile drugega dne odposlane k tej četi, ki je bila bliže Vitebsku, severno-zapadno od mesta v neki mali vasi, ležeč ob jezeru.

Preobčutljivost in njene posledice

Bila je velika preiskava, ali se tudi drugega ni nič zgodilo in ena izmed častnikov,

židinja, ravno ista, ki nas je spremljala na vojni z železnico, nas je zmerjala, da naj ne bodemo tako preobčutljive. Še istega večera se je ponovilo: Spet so prišli pijani častniki v našo hišo. Me smo hotele ubežati skozi okna, ali nekaj deklet ni prišlo več ven. Pa je prišel neki general, se zelo drl in spet smo bile ozmerjane, ker smo napravile toliko ropota in hrušča.

Sonja Artičevskaja je umolknila. Kakor da bi se sramovala. Molčanje je zasenčilo obraz Nemcev. Kakor da so uplašeni, kako vojna zmeša usode in jih zlomi. Hauptmann je dal Sonji cigareto. Ona je kadila, puhala dim pred se. »Nekaj deklet, med njimi tudi jaz, smo šle drugo jutro do Ia armade in ga prosile, da naj ukrene, da pridemo proč. On se je kudožno zarezal in rekel: »Vam bom že zasolil, ker ste tako sramežljive — za kaj pa ste prav za prav; he?« — »Ena izmed deklet, Vall ji je bilo ime, je zavpila, da je boljševinja, ki se hoče bojevati za domovino; zato je postala vojak. In ne za grdobije pijanih izdajalcev domovine. Ko tako vpije, pride v sobo general in jo sliši. In on takoj reče, »to nam bodele dokazale, ve neumne gosil!« Gre k telefonu — bilo nas je sedem deklet — in pokliče poveljnika 357. strelske divizije in mu sporoči, da bo prišlo sedem deklet, ki bi rade dokazale, da so navdušene komsomolke in saj so gotovo tudi eksponirane postojanke, na katerih bi te ženske pokazale, da so le še mogoče za kakšno rabo.«

Razčliten življenja.

»Da, in potem so nas poslali na pot. Dobile smo oblačila za prikrivanje in jeklene čelade, spravili so nas v stanišče in najstarejša izmed nas, ki je že imela čin seržanta, Anuška Aksimova, je postala naš načelnik. To je bilo 29. januarja.

Halifax v USA milo prosi za življenje Anglije

Beden govor veleposlanika pred zbornico USA - Posledica Churchillove politike

Vigo, 5. maja. Britanski veleposlanik v Zedinjenih državah Lord Halifax je v nekem govoru pred trgovsko zbornico v Charlestonu pozival, naj se pravično rešijo problemi na področju trgovske mornarice in izvozne trgovine, in izjavil, da mora Velika Britanija svojo plovo in svojo prekomorsko trgovino zopet spraviti kvišku, če hoče sploh živeti.

Iz govora se da natančno spoznati skrb glede bodočih dogodkov boja. Četudi morajo Nemci stražiti obrežno fronto od Severne Norveške do Pirenej, je menil, in četudi lahko domnevajo, kje bi se lahko izvršil anglo-ameriški napad, so vendar imeli veliko mesece časa, napraviti ogromne trdnjave in jih zasesti z mnogimi divizijami dobro izvežbanih moč. »To lahko pričakujemo, da Nemci za okrepitev svoje obrambe niso zamudili ničesar«, je menil Halifax, »kar je mogel proizvajati človeški iznajdateljski duh. Gotovo nas ne bodo nikjer brez najhujših in najtrših bojov pustili izkrcati se ali prodirati.«

Halifax se je izrekel za nujnost anglo-ameriškega sodelovanja po vojni. Pri tem si je v svesti težav in tudi različnosti mnenj, vendar po njegovem mnenju ni treba, da bi se kje na svetu v resnici spopadle obe državi zaradi svojih življenskovažnih interesov.

S posebnim ozrom na probleme trgovske mornarice in izvozne trgovine je Halifax priznal zelo redkobesedno, da bo britansko trgovsko brodogojstvo po vojni veliko manjše od onega v letu 1939. Temu nasproti ga navdaja z veliko skrbjo, da je Amerika zgradila največjo trgovsko mornarico. On je mnenja, da bi bila politika ptiča noja, če bi Anglija trdila, da ne vsebuje ta položaj nobenega

Boj za presunjeno sree:

»Prihajam iz Titove Kordunske brigade«

Moskovski „agent provocateur“ na Balkanu - Pretresljivi opisi Titovih pristašev

Moskovski »agent provocateur« (»spodbujajoči agent«) na Balkanu, »maršal« Tito, alias Josef Broz, skuša z vsemi sredstvi izpolniti dano mu nalogo, da bi spravil balkanske narode v hudi jarem boljševiškega državnega imperializma. Z najpretkanejšim izkoriščanjem zaradi vojne nastalih težkoč skuša narode Balkana in posebno narod na Hrvaškem pahnuti v vice želja in zahtev, vere in upanja, ljubezni in sovraštva. Pomešajoč tradicijo hajdukov in bosanskih upornikov, skuša popačiti zgodovino odpora in razpalti bojevitost instinkte narodov, da bi jih vpregel v voz Moskve. Ko se tako ljudje koljejo med seboj in stoji sila reda v trdem boju z anarhizmom, se je Tito v odločilni točki uradunal.

Balkanski pogoji za razdiralno delo Moskve?

Duševni pogoji za boljševiško razdiralno delo na Balkanu, posebno pa na Hrvaškem, so namreč, kar se more misliti, neugodni. Kmetsko ljudstvo je konservativno in ljubi z vsem srcem po očetih podedovano zemljo. Kolhozom ali celó sovhozom je povsem ne naklonjeno in jasno je, da Broz tukaj ne samo ni dobil pristašev, ampak je našel strasno protivništvo. Vedel je: Če bi bil uredil svojo dejansko nalogo in proklamiral Sovjetsko Hrvaško, bi ga zapustil ve-

Ali prišlo je vse drugače. Že drugega dne so metali granat ubili prvo izmed nas, dve drugi sta padle radi strela v glavo, neko dekle je z nekim židovskim intendantskim svetnikom zgnilo — bila smo samo še tri dekleta. Ali me smo izvršile svojo dolžnost — in sedaj, sedaj sem tukaj.«

Sonja Artičevskaja je molčala.

Razčliten življenja, ponižanje žene, — luč nastopajočega dne je obsijala moze. Kako razločen je bil naš najneizprosnejši sovražnik. To dekle, iztrgano iz nič hudega slutečega razvitka ženskega življenja, prisiljeno v trdo neizprosno vojno, kakor da bi bilo prostora v brutalnosti moških razprtij za bojujoče se ženske. Iz pasivnosti vojne usode iztrgana, dovedena do prokletstva.

Iskajoči pogledi dekleta so pokazali vprašajočo stisko — ali me bodele ustrelili? kaj bodele naredili z menoj?

Hauptmann je potegnil po svoji bodljikasti nočni bradi in v tišini se je jasno slišalo: »Povedite jo k diviziji.«

Potem je vstal, kakor bi tako ušel odločitvi. Nemškemu možu ni bilo mogoče presoditi. Kakor da bi bilo njegovi zapadnoevropski konceptiji onemogočeno, da bi razumel to, kar je Sonja Artičevskaja, plaho, polglasno pripovedovala.

Tudi ona je vstala. Tolmač ji je objasnjal, da mora dalje do divizije. Sonja je vstala, v obleki vojaka in ostrostrelca, v pokretnih žena. In ona je nagnila glavo, kakor to naredijo samo mlada dekleta, če pozdravijo, in šla je, medtem ko je čelado nosila kakor torbico, iz bunkerja, v spremstvu vojaka, ki jo je eskortiral.

Hauptmann je gledal za njo: »Razumete li to? Oni goje samo sovraštvo in se na to navadijo. Iz ljudi napravijo živali, iz žensk krvoločne morske volkove, strelajoče tabele, ki radi ženske prostosti dajo prednost ubijanju moških. Ta boljševizem se bo oskorjil v svojem sovraštvu.«

S tem se je Hauptmann odvrnil, dal nekaj navodil, in kakor premagani zatoni v spanje. Kakor da bi moral premagati ta fantom, ki je preobrazil temeljne zakone narave.

Kriegsbericht Dr. Joachim Fischer

Begunci poročajo

Nič ni bolj pretresljivega, kakor razgovarjati se z onimi, ki so v veri v revolucionarne fraze boljševiške propagande in v napačni romantični zamenjali stare borce za svobodo z boljševiki in iz želje po pusto-lovičinah prišli za orožje. Sli so v gozdove, bili mesece in mesece preganjani, slabo oskrbljeni, dokler niso končno spoznali, da so sledili lažnivemu preroku in napačni zastavi. Po težkih duševnih bojih in v največji nevarnosti so iskali in našli spet pot v življenje in red in svoj narod.

48 letni Janko, ki se je pri nas javil, je pripovedoval: »Sem Hrvat, kmet in ničesar ne ljubim bolj, kakor svoj dom. Ko sem bil v nekem sosednem mestu na obisku in sem se vrnil, je bila moja hiša požgana, moja žena odpeljana. Moja dva mala otroka, ki so jim dali sosedje zavetje, sta bila vse, kar mi je ostalo. Zakaj? Ne vem. Ko sem drugo jutro, še popolnoma obupan, stal ob pogorišču, je prišel bravec Veljko Kovačević, ki se je preje imenoval Franjo Konjar, k meni in me vprašal, če se ne bi hotel maščevati. Ko sem mu to potrdil, me je pozval, naj grem k Brozu, da bi se bojeval v tej po njem vodeni, »Primorsko goranski brigadi«. Oskrbel sem svoja otroka pri sosedih, dobil puško in 60 nabojev in sem mislil, da se bom smel bojevati za Hrvaško in svojo osvečo. Ali že v prvih dneh sem s strahom ugotovil, kam sem zašel. Kovačević sam si je uredil harem s 25 ženskami, ki so težko oborožene tvorile njegovo telesno stražo. Ta »štab« je bil najboljše oblečen in oskrbovan, medtem ko smo mi večinoma na prostem ali v odprtih svistlih prenočevalih v dežju in mrazu. Kdor je protestiral, je bil brezobzirno ustreljen. Najhujši med vsemi je bil poveljnik bataljona Gojko Kosan, ki je bil preje kovač v Drznici. Ta fant je pred mojimi očmi svojo osvečo ustrelil nad 200 kmetov, trgovcev in uradnikov. Potem smo si trije prisegli, da bomo zbežali. Moja dva tovariša sta bila prijeta in ustreljena, samo meni je beg uspel. Jaz pa sedaj vem, da je moja dolžnost, da se ne odpočijem in da ne mirujem, dokler ne bo Hrvatska osvobodjena boljševiške kuge.«

Vrnjena življenju

19 letna Zora, hči zagorskega kmeta, ki naj bi prvotno postala učiteljica, se je javila, ko je bila preje vse leto pri banditih, pri nemški bojni črti in dala pod prisego na zapiski: »V svoji mladosti sem se vedno zanimala in navduševala za hrvatske borce za svobodo. Nekega dne sem spoznala v kavarni Korzo v Zagrebu zdravnika dr. Feliksa Podvinca iz Tuzle, za katerega sem šele pozneje zvedela, da je Žid. Ko je slišal o moji zanesenosti, me je vprašal, če ne bi tudi jaz hotela postati hrvatsko-junaško dekle. Predlagal mi je, da bi šla z njim v gozd, on bi me povedel k neki osvobodilni brigadi. Mene je Bog v tej uri že moral popolnoma zapustiti. Mogoče sem dobila tudi preveč pijače, vsekakor sem pristala in so me v sledečih dneh dovedli v 1. Kordunsko brigado, ki jo je vodil Zimmermann-Večerinić iz Plaskov; kjer sem bila zaposlena kot neke vrste obveščevalna pomočnica. Kar sem tukaj doživela, se ne da popisati. Umor in uboj, posilstvo in nasilstvo so mi bili dnevni spremljevalci v mojem mukopolnem življenju. Vedno spet so skušali lahkoverno, ki so se dali zapeljati samo tako kakor jaz ali so bili s silo dovedeni, da bi zbežali, ali Zimmermann-Večerinić je bil neizprosni. Mi smo videli samo dve mogočnosti za smrt: ali da umremo pod krogli nemških in hrvatskih vojakov, ki so nam bili stalno za petami, ali pod onimi komunistov, ki so strogo pazili na brigado. Ko sem prišla v 1. kordunsko brigado, smo šteli 2.800 moč in žen, danes jih je živih samo še 480. Pri nekem umikalnem boju mi je uspel pobeg. Tako sem vrnjena življenju.«

Tem pretresljivim priznanjem ni treba dodati nobene besede. Onedne sta izpoved za mnoge, sta pa tudi težka in tehtna obsodba proti Judežu Hrvatske in njegovim krvoslodnim psom.

44-Kriegsbericht Erich Kernmayr.

1319 sestrelav proti 106 lastnim zgubam Številke govore

Berlin, 5. maja. V bojih na vzhodni fronti podpira zračno orožje neprestano v trdih bojih nahajajoče se kopenske čete. K temu pride še obramba sovjetskih letal, kakor tudi očičenje zračnega prostora za lastna bojna in bombna letala. V silnih zračnih bojih, ki so se pri tem razvili, so nemški lovci tekom meseca aprila sestrelili 1010 sovjetskih letal. 222 jih je sestrelilo protiletalsko topništvo zračnega orožja, ki je tudi sicer večkrat z odličnim uspehom poseglo v boje na tleh. 87 nadaljnjih sovjetskih letal je bilo uničenih na tleh z nizkimi napadi nemških bojnih letalcev. Sovjeti so torej tekom meseca aprila 1944 zgubili vsega skupaj 1319 letal. Temu nasproti stoji lastna zguba samo 106 letal.

Knox podlegel srčni kapi

Stockholm, 5. maja. Severnoameriški mornariški minister Knox je v petek opoldne umrl v Washingtonu za srčno kapjo.

Kot najpristnejši dolarski imperialist se je odlikoval s krepkimi izrazi, izjavil, da leže meje Zedinjenih držav v Franciji in Angliji ter prerokoval, da bodo yankeji v največ 90 dneh porazno potolkli Japonsko.

Pozneje je postal redkobesednejši in v zadnjem času često svaril pred čezmernim zaverovanjem zveznikov v uspeh. Z Rooseveltom je soglašal v tem, da morajo Zedinjene države imeti največjo vojno mornarico na svetu. Kongresu je predlagal vedno samopašnejše programe za brodogojstvo.

Doživetja in spoznanja gorenjskih prisilnih mobilizirancev

Razočarani tolovajski novinci - Strah pred resnico - Prisilni mobiliziranci so v resnici ujetniki

Ljubljansko »Jutro« poroča: Iz nekega večjega kraja na Dolenjskem poročajo, da so komunisti privedli v tamkajšnje okolice večje število prisilnih mobilizirancev, katere so poveljili nekje na Gorenjskem. Prvi večer so bili fantje še nekaj dobre volje, saj so jim poprej pripovedovali cele bajke, kakšen raj bodo našli po onih krajih na Dolenjskem, kjer komunisti »vladajo«. Toda takoj naslednji dan je prišlo hudo razočaranje. Ko so prisilni mobiliziranci srečevali domačine, so v svoje veliko presenečenje kmalu opazili kako hladni in nezaupljivi so ljudje do njih. Spoznali so, da komunistov in njihovih »gošarjev« nihče ne mara in da se jih vsi le bojijo. Ko so bili na poti v te kraje, pa so jim komandanti, komisariji in stari tolovaji pripovedovali kako je vse ljudstvo na Dolenjskem navdušeno zanje. Zdaj so videli, da je resnica ravno nasprotna.

Zelo so se novinci tudi čudili, ko so si hoteli nakupiti razne drobnarije po trgovinah, a so našli vse trgovine zaprte in prazne ter so od trgovcev zvedeli, da so vse blago že davno odpeljali komunistični tolovaji, novega pa ne morejo več dobiti. Enako razočaranje je novince čakalo v gostilnah, kjer tudi niso dobili nikjer pijače, saj so tolovaji odpeljali ali popili že vse vino. Dalje novinci tudi niso mogli razumeti, zakaj ljudje ne smejo hoditi iz vasi v vas, ko je vendar za vse »svoboda«. Še bolj grenko je bilo iztuzenje novincev, ki so prišli v stike s prisilnimi mobiliziranci iz Dolenjske, ki so že nekaj časa v tolovajskih oddelkih, ter so od teh slišali, kakšno življenje jih čaka v »bataljonih« in »brigadah«, kaj vse tolovaji počenjajo in kako res ne gre za nikakoli narodno zadevo, temveč za čisto komunistično stvar.

Brdko razočarani so začeli privedeni prisilni mobiliziranci že takoj naslednji dan spraševati domačine, kje so najbližje nemške ali domobranske posadke, da bi lahko utekli k njim in se z njihovo pomočjo vrnili v svoje domače kraje. Očividno pa so o tem izvedeli tudi komunistični kolovodje, ker so že čez dva dni novince tako zastražili, da niso mogli več prihajati v stike z domačim prebivalstvom, nekaj dni kasneje pa so jih sploh odvedli drugam.

Te fante so torej komunisti privedli na Dolenjsko, deloma s silo, deloma z zvijačo in lažjo so jih izvalili iz njihovih domov k sebi med »gošarje«. Najprej so jim obetali, da bodo ostali blizu domačih krajev in tam počakali konca vojne, ki bo itak že čez par tednov. Ko pa so jih imeli enkrat v rokah, so jim navtežili, da morajo iti »samo zaradi izvežbanja«

Kaznovanje banditskih pomagačev

Pred Politische Strafkammer C. d. Z. (političnim kazenskim dvorom načelnika civilne uprave) se je moralo zagovarjati 18 obtožencev iz Gorenjskega, ker so podpirali bandite. Obsojeni so bili med drugimi: Karl Media iz Aßlinga, ker se je udeležil zborovanj banditov, ker je skrival enega bandita in vrh tega banditom še drugače pomagal, na 15 let ječe. Vinzenz Ultschar iz Aßlinga zaradi istih deliktov in kot odbornik komunistične organizacije Talor na 20 let ječe in Blasius Kobentar, ker si je prizadeval za bandite in zanje zbiral darove, na 15 let ječe.

Johanna Schoril iz Krainburga je dobila 10 let ječe, ker je ponovno vzela bandite pod streho in jih v svojem stanovanju oskrbovala, njena hčerka Johanna Schoril ml. kot bivša namestnica pri Landratu v Krainburgu zaradi istega zločina 8 let ječe.

Maria Ramousch iz Krainburga se je udeleževala kot vnetja agentinja banditov, dovajala banditom nove pripadnike in prevzela mesto okrajne tajnice pri komunistični organizaciji Talor. Zato je bila kaznovana s 15 leti ječe.

Ladislava Schorn in njen brat Anton Schorn sta zapustila svoja stanovanja v Krainburgu, ne da bi obvestila starše, in sta se pridružila banditom. Dobila sta za to kazen 4 letne odn. 8 letne ječe.

Bivša okrajna tajnica v Flödingu Maria Pogatschnig je prinašala banditom vesti, plačala članarine, darovala in se udeležila odborniških sej banditov. Obsojena je bila na 20 let ječe.

Štirje obtoženci so bili oproščeni od obtožbe, ki je bila vložena zoper nje, ker se je sodišče uverilo, da se ti obtoženci niso pridružili banditom prostovoljno, ampak zgolj zato, ker so jim grozili z umorom, in ker so porabili prvo nudečo se jim priliko, da so se vdali policijskim uslužbencem.

Banditi so oropali delavce in rokodelce

Lastno poročilo

vH Krainburg, 5. maja. V Weissnitzu (Kreis Stein) je dne 26. aprila proti 9. uri zvečer več banditov ropalo pri raznih delavcih, ki so jim odvzeli oblačila in gotovino. Prihodnji dan je vdrl v Walsachu (Kreis Krainburg) osem banditov v stanovanje nekega vaškega čevljarja in mu ugrabilo več parov čevljev, ki so mu jih stranke dale v popravilo, kakor tudi čevljarjsko orodje. Ta sramotna dejanja banditov, ki so se izdajali za osvoboditelje in pokrovitelje delovnih ljudi, so zbudili pri domačem prebivalstvu splošno ogorčenje.

Zalostna statistika

Lastno poročilo.

vH Krainburg, 5. maja. V zadnjem tednu so bili v Krainburgu, Stein in Radmannsdorf med drugim zabeleženi sledeči zločini Titovih banditov: Štirje umori, 42 ropov govedi, 5 ropov konj, 3 ropi svinj, 14 ropov živin in oblačil ter štirje ropi gotovine. Pet obojženih banditov in tri amazonke so nasilno odvedli dve dekleti.

nekaj časa na »osvobodeno ozemlje« na Dolenjskem, kjer se bodo lahko mirno vežbali v orožju in živeli kakor v rajju.

Fantje so jim, čeprav omahovaje, še verjeli in šli z njimi. Na Dolenjskem pa so se jim hitro začele odpirati oči, ko so videli, kako razdejanje so komunisti prinesli onim krajem, v katere so prišli, in kako jih ljudstvo zaradi tega mrzi. Spoznali so tudi, da je res, kar so sicer slišali že prej, a niso mogli verjeti, namreč, da je ves »osvobodilni boj« samo komunistična stvar in da ne gre za nikake narodne koristi, temveč le za izvedbo komunistične revolucije. Te pa si noben zaveden kmečki fant ne želi in je še manj pripravljen se za njo boriti.

Zato so tudi gorenjski prisilni mobiliziranci, ko so videli, da so prevarani in izdani, začeli misliti le na to, kako bi utekli in se vrnili domov. Tega seveda so komunisti najbolj boje, saj po krajih izven ljubljanske pokrajine še vedno slepijo ljudi z onimi lažnimi narodnimi gesli, s katerimi so pred dvema letoma begali in zapeljevali ljudi v Ljubljani ter po Dolenjskem in Notranjskem. Da bi jim docela onemogočili povratek na domove, kjer bi lahko ljudem povedali resnico, so komunisti po svoji

Načrti OF za boljše vstajanje Slovencev

»V trenutku splošne vstaje odložimo krinko in se priznajmo za 100% komuniste«

Kdor si morda še dela utvare in upa, da bi komunisti po svoji zmagi kakor koli popuščali na ljubo svojim zaveznikom, se lahko prepriča iz samih komunističnih dokumentov, kakšni so načrti komunistov za ureditev Slovenije po zmagi komunizma. Danes objavljamo prepis takega navodila, ki ga je sredi aprila izdal komunistični XIV. »divizija«.

Letak je treba znati pravilno brati. Napihano obljubljanje končne »zmage« čez 14 dni že vsi poznamo, saj nam komunistična propaganda poje to pesem že dve leti. Zato teh razglašanih melodij o »zmagi« čez 14 dni nihče ne bo vzemal zares. Da pa vsa ostala navodila odkrito izražajo resnične komunistične težnje, o tem ne more biti nobenega dvoma. Iz ovčjega kožuha OF nam pokaže krave zobe komunistična partija s svojimi načrti za »likvidacije«. Letak se glasi:

Slovenski proletarci!

Bliža se ura naše zmage! Zmagoslavna Rdeča armada je že prekorčila prejšnjo poljsko mejo, sedaj se pripravlja na zasedanje Evrope. V nekaj tednih, mogoče že prej, bo tudi našo lepo deželo preplaval val Rdeče armade in klic proti hiterizmu bo zadonel k vstaji.

Proletarci, pripravlj se na ta trenutek, ki bo odločilen za usodo naše bodočnosti? Ta prevrat nam bo zagotovil končno zmago.

Iz tega razloga ponavljamo splošne točke, po katerih se mora vsak naš zaupnik vestno ravnati.

1. V trenutku splošne vstaje odložimo krinko, katero smo morali kot potrebno sredstvo nositi in se priznajmo za 100% komuniste k našemu vodju Stalinu.

2. V vsakem kraju prevzame vodstvo že vnaprej določeni komisar okr. sveta, ter si išče zanesljivih sodelavcev med pristaši komu-

stari navadi odvedli tudi gorenjske mobilizirance daleč od njihovih domov in nato še z Dolenjskega dalje na jug, proti hrvaškim gozdovom.

To pošiljanje prisilnih mobilizirancev čim dalje proč od domačih krajev je najboljši dokaz slabe vesti komunističnih kolovodij. Za vsako ceno hočejo prisilnim mobilizirancem onemogočiti, da bi se rešili. Ne boje se tega samo zato, ker število pripadnikov njihovih obojženih krdel že itak vedno bolj kopni, tako, da že davno ne morejo več nadomestiti zgub, katere jim dan z dnevom povzročajo domobranski in nemški vojaški oddelki. V enaki ali še večji meri se, kakor že omenjeno, bojijo, da ne bi razočarani fantje, če bi se vrnili med domače ljudi, tudi tem odprli oči ter jim povedali resnico o razmerah na dolenjskem »osvobodjenem ozemlju«, o vedno ostrejšem protikomunističnem razpoloženju tamkajšnjega prebivalstva in o resnično narodnem boju, ki ga vodijo slovenski domobranci. Bojijo se, da ne bi tako kakor na Dolenjskem tudi ljudje izven Ljubljanske pokrajine izvedeli in spoznali, kakšna sleparija so narodna gesla OF in kako je v resnici vse samo komunistično maslo.

nistov. Klerikalci in pa demokrati so brezpogojno izključeni, četudi danes sodelujejo v OF.

3. V proletarski državi ne ekstatirajo več privatna posestva, ker smo vsi vnati nasprotniki kapitalizma in ga hočemo tudi iztebiti. Mi ne rabimo več samostojnih kmetov, trgovcev, rokodelcev itd. To so samo še ostanki reakcionarne dobe, ki nas pri dosegu našega cilja motijo.

4. Sestaviti se morajo sezname vseh trgovcev, obrtnikov, kmetov itd., da bo v trenutku razlastitve ob prevratu vse na razpolago. Pri določevanju teh imen je treba stvarno in neusmiljeno postopati brez ozira na družinske ali katere koli druge vezi.

Zmaga boljše vstaje v Sloveniji bo zagotovljena samo po iztrebljenju kapitalizma, klerikalizma in pa demokracije.

5. Božja služba v cerkvah se mora takoj ukiniti, duhovnike pa zapreti. Nadomestilo za mašo bodo mitingi na cerkvenem prostoru, na katerem se bo govorilo o smernicah novega dela. Vsako nasprotno gibanje se mora takoj v kralj zadušiti in tam, kjer bo smatral krajevni sovjet za potrebno, se morajo voditelji nasprotnikov likvidirati.

6. Posebno pazljivo je treba polagati na bivše jugslov. ofic. in rez. ofic., ker so to nositelji protiveg. gibanja, tudi njih je treba likvidirati, čeprav sodelujejo danes v OF.

Smrt fašizmu — svoboda narodu!

Politkom.: Stane Dobovčnik l. r.

Komandant, major: Klanjšek Josef l. r.

Vsakršen komentar je k temu nepotreben. Kdor more po vsem tem še verjeti, da je OF pokret za osvoboditev slovenskega naroda, ta ne more biti zdrave pameti.

Jutranje slavlje v Radmannsdorfu za 1. maj

Ob priliki dneva nacionalnega dela z dne 1. maja je priredila Hitler-Jugend jutranje slavlje na trgu pred hotelom »Grajski dvor«. Okrog velikega mlaža so se postrojile HJ, BDM, učiteljske Wald, tabor RAD Podweim z godbo HJ iz Aßlinga. Prišli so predstavniki stranke, države in obojžene sile. Ko je bil prišel Landrat dr. Marchart, je godba HJ dala uvod slavlju s strumno zaigranim maršem, nato je zapel zbor učiteljskega Wald.

Kreisobmann DAF Rink je nato govoril o pomenu 1. maja. Če obhaja nacionalsocialistična Nemčija 1. maj slovesno in s tem časti delavca, vemo tudi kak globok prepad nas loči v naših nazorih od naših sovražnikov. Adolf Hitler je bil tisti, ki je dal 1. maju popolnoma nov pomen. On je odstranil razredni boj in stanovsko domišljavost ter uvrstil vse delavce razuma in roke v fronto tvornih, in v tem redu je dobilo delo svoje mesto kot oblikujoča življenjska sila vsega naroda. V državah naših sovražnikov pa je delo najbrž-kejša tiaka in oneščujoča suženjska služba.

Kreis Radmannsdorf

Aßling. (Odklikovanja). Pred kratkim so bili v okviru slavnostne ure podeljeni Kriegsverdienstkreuze (vojni zaslužni križci) in sicer sta bila odklikovana P. Anton Pankrat, Reichsbahninspektor in Stationsvorstand v Feistritz-Wocheiner See s Kriegsverdienstkreuz I. Klasse mit Schwertern in P. Robert Koch, Reichsbahnsekretär, Stationsvorstand v Ratschach-Matten s Kriegsverdienstkreuz II. Klasse mit Schwertern za posebno službeno delovanje v službi v Oberkrainu.

Kreis Krainburg

Krainburg. (Slovo Ortsgruppenleiterja NSDAP v Safnitzu). Za Führerja in Reich je padel dne 24. aprila v službi Hauptwachmeister der Schutzpolizei in kommissarischer Ortsgruppenleiter der NSDAP der Ortsgruppe Safnitz. Pogreba na pokopališču tunakov v Krainburgu so se udeležili predstavniki stranke z odposlaništvom oddelkov, predstavniki države, obojžene sile in policije. Kreisleiter dr. Pfeleger je v poslovnem govoru ocenil zaslug padlega tovariša in položil

k ostremu streljanju. Streljanje je pokazalo prepričevalno silko nemške volje za boj in vojaškega reda. Uspehi so bili prav dobri. 17 strelcev je doseglo več kakor 42 krogov (od 50 mogočih) in bodo odklikovani po SA-Standardi »Oberkrain«, Krainburg, za to po Stabschefu SA Schepmannu ustanovljeno listino. Poleg te obvezne vaje so možne navdušeno streljali pri številnih stojščih na tarče z glavami, ali so se vežbali v različnih vrstah merjenja, poslušali so predavanja večih mož SA o prožarstvu ali pa so tekmovali v metanju ročnih granat.

Zborovanje Ortsgruppenleiterjev v Krainburgu

Preteklo soboto so se spet zbrali Ortsgruppenleiter, Politische Leiter der Kreisleitung in Gliederungsführer des Kreises v šolski sobi Kreishausa.

Kreisleiter P. dr. Pfeleger je otvoril zborovanje in se je spominjal v službi padlih kom.

Naš opomin glede zračne zaščite: **Bombe so prehitre — zato pri alarmu v klet!**

Ortsgruppenleiterjev v Safnitzu in Flödingu. Poročila Ortsgruppenleiterjev, Politischen Leiter der Kreisleitung in Gliederungsführer so dokazala, da delo obnove kljub nekaterim težkočam stalno napreduje; posebni referati so bili o nalogah DAF, SA in HJ. Medsebojna izmenjava o izkustvih je dala dobro podlago za bodoče delo. Po zborovanju v soboto popoldne, je bil zvečer prijeten tovariški večer ob zabavnih točkah, predavanjih po BdM.

V nedeljo se je zborovanje nadaljevalo. V kratki slavnostni uri je Kreisleiter razdelil različnim sodelavcem po Führerju podeljena jim odklikovanja in je objavil različna napredovanja za 20. april. Nadaljnji razgovori o delu in posnetek razgovorov od strani Kreisleiterja je podal udeležencem pregled o celokupnem političnem položaju.

Zatemnitev na Gorenjskem. Uradno je odredeno, da se mora na Gorenjskem zatemnjevati v času od 30. aprila do 6. maja od 21.30 do 4.30 ure.

Divje barbarstvo banditov

Lastno poročilo

vH Radmannsdorf, 5. maja. V Gallenfelsu (Kreis Radmannsdorf) so Titovi bandite dne 27. aprila zažgali avtomobil bolnišnice.

Banditi izropajo kmetijsko zadrugo

Lastno poročilo.

vH Stein, 5. maja. V Wiru (Kreis Stein) sta dne 27. aprila vdrla dva bandita v poslovni prostor krajevne kmetijske zadruge in ugrabila iz blagajne večji znesek gotovine. Prizadevni Stalnovi učenci so začeli tako tudi na Gorenjskem proletarizirati »kulake« (premožne kmete) in razruševati njihove gospodarske organizacije. (Kakor znano so v Sovjetski Rusiji vse zadruge že davno likvidirane.)

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

Krainburg. V aprilu 1944. je zabeleženih 24 rojstev in 23 smrtnih primerov. Zakonsko zvezo so sklenili: Peter Stefanitschitsch in Franziska Reschek iz Krainburga, Johann Zudermann in Marianna Ribnikar iz Predassel, Johann Wünschel in Friederike Karba iz Krbg., Josef Uranitsch in Stefania Kladnik iz Krainburga, Alois Sima in Theresia Tschernitz iz Nakla ozir. Admonta, Dionisius Renko in Gisela Rasputnik iz Krainburga, Valentin Pfeiffer in Ljudmila Steffe iz Nakla, Franz Kambič in Maria Kruletz iz Krainburga, Josef Terschiner in Aloisia Jurza iz Krainburga, Johann Hwasti in Josefa Mlakar iz Predassel, Florian Kern in Rosalie Studen iz Gallenfelsa, Josef Wertatsch in Aloisia Jekowetz iz Höflein, Johann Robas in Johanna Premk iz St. Martin u. Grossgallenberg, Franz Wilfan in Angela Sakotnik iz Safnitz, Anton Blasnik in Angela Tscharmann iz Laak a. d. Zaier, Franz Woschner in Marianna Klinez iz Aflriach ozir. Pölland, Dr. Friedrich Richard Karl Eder in Elisabeth Depner iz Gallenfels ozir. St. Veit a. d. Glan, Cyrill Method Schwitzel in Johanna Serschen iz St. Martin u. Grossgallenberg, Franz Schgelner in Maria Tomasin iz Krainburga ozir. Nakla, Franz Golesch in Katharina Konz iz Krainburga.

Zwischenwässern. Rojstva v mesecu aprilu: Josef Motschnik, Preska; Johanna Trampusch, Preska; Rudolf Jakopitsch, Schlebe; Aloisia Koschenina, Untersentiza; Maria Praprotnik, Zwischenwässern. — Umrlj so: Jakob Zweck, Preska; Maria Robeschnik, Trnovec; Josef Motschnik, Preska; Damasus Gutwenger, Topol; Kristine Gusel, Görttschach; Franziska Marout, Swette.

Zirklach. Meseca aprila so bili rojeni: Jakob Kroplunk, Beischeld; Gabriele Pawetz, Dworice; Franziska Naglitsch Unterfernig; Josef Ogrin, Zirklach; Anna Schura, Oberfernig; Angela Schura, Oberfernig; Helene Gerkmann, Unterfernig; Paula Jeritsch, Stefansberg; Franz Prosen, Dworice. — Umrlj so: Franz Podled, Beischeld; Angela Schura, Oberfernig; Maria Galiot, Zirklach.

Kreis Radmannsdorf

Neumarkt. Meseca aprila so bili rojeni: Franz Gole, Stanislaus Mrak, Maria-Helena Jantschitsch, Johann Istenitsch, Berta Hladnik, Edmund-Philipp Kantschina. — Poročila so se: Peter Gasperlin in Maria Klemenstschitsch, Franz Kral in Maria-Renate Juritschewitsch. — Umrlj so: Maria Theuerschuh, Johann Mandel, Veronika Wochin, Anna Kautschitsch, Josef Tschebuler, Maria Markowitsch, Franz Breitz.

Breslach. Meseca aprila je bil rojen Anton Markesch, Unter Otok. — Umrlj so: Anton Markesch, Unter Otok; Johann Warmuth, Möschnach; Josef Suppan, Breslach; Anna Kreuz, Breslach.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Novi porazi tolovajev. Na področju Sopot—Sovra—Vranik na Notranjskem je prišlo 12. p. m. do več spopadov med domobranskimi patruljami in tolovaji. Domobranci so potem našli na bojiščih 30 mrtvih tolovajev. Dan po prej je nemški očistiščevalni oddelček razpodil tolovajske skupine na bližnjem Črnem vrhu. Zapolnili jim je vse težko orožje, kar so ga imeli tolovaji pri sebi, in ujel večje število komunistov. Domobranci posadka iz Velikih Lašč je naredila nenadno očistiščevalno akcijo okrog Sv. Gregorja. V noči je presenetila tamkajšnje tolovajske skupine in jo po kratkem, a ostrem boju popolnoma razbila. Ko se je zdanilo so domobranci našli 49 mrtvih tolovajev, ki so padli v nočnem boju, med njimi dva politična komisarja. Nadaljnjih 25 tolovajev je bilo ujetih. Domobranci so zaplenili tudi mnogo orožja, konj in mul ter arhiv tako zvané »Levstikovske brigade«, ki je bil skrit v neki hiši. V arhivu so tudi najbolj »zaupni« akti raznih tolovajskih instanc. Prav tam so našli tudi »brigadno« zastavo, ki je že precej izdelana in ki s tem priča o neprestanem beganju in neštetihih porazih te komunistične enote. Ko so se potem domobranci z ujetniki in plenom vračali

Športni poročevalci

V Haarlemu so nastopile najboljše nizozemske prvakinje. V plavanju na 100 m hrbtno je nastopila kot gost nemška svetovna prvakinja Erna Westhelle, ki pa je bila letos prvič poražena. Gaillardova je zmagala v času 1:16,2 min. Dobro je uspelo tekmovalje dam na 200 m prano, kjer je zmagala Willy Haverlag v času 3:02,6 min. Le desetinko sekunde za njo je ostala Ton Bijland; tretja je bila van Vlietova. V plavanju na 100 m prosto je zmagala Bep von Schaai v času 1:08,4 min. pred A. Feldhuizenovo (1:13,0) in Theo Snöks (1:14,0). V plavanju moških na 100 m prosto je zmagal Moolenaar v času 1:02,2 min; Slikker pa v plavanju na 100 m hrbtno v času 1:16,2 min., potreboval je torej isti čas kot odlična Gaillardova.

V rekoborbi med Wienom in Bratislavo so zmagali Wienerji v Bratislavi nad Bratislavci z rezultatom 4:3. Srečanje v Wienu je končalo z istim rezultatom.

Dobri časi plavalcev. V plavanju na 100 m prosto v Stuttgartu je zmagal Laugwitz v izvrstnem času 1:00,6 min.

Danski prvak Erik Christoffersen je v Frederiksbergu dosegel v plavanju na 200 m prosto izvrsten čas 2:18,6 min. Na isti prireditvi je zmagala Kristen Ovo Petersen v plavanju na 200 m prano v času 3:12,1. Kirsten Ovo Petersen je ena najboljših plavalk prostega sloga.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen

v Velike Lašče je eden od ujetih tolovajev nosil to zastavo na čelu svojih soujtelnikov. Sprevod je vzbujal seveda največjo pozornost v vseh krajih, kjer je šel.

Zaposlenost delavstva v marcu 1944. Po statistiki Zavoda za socialno zavarovanje je znašalo število zavarovanega delavstva v marcu 1944. 23.901, od tega je bilo 14.605 moških in 9.296 žensk. Število bolnikov je znašalo 697 ali v odstotkih 2,92. Povprečna dnevna zavarovana mezza je narasla na 29,58 lir, t. j. skupna mezza 705.906,40.

Za 1. maj dvojna mezza. Vrhovni komisar na operacijskem področju Jadransko Primorje je za 1. maj 1944. izdal naredbo, da se vsem delavcem, ki so dne 1. maja 1944. delali, za ta dan izvršene delovne ure po vodstvu podjetja izplača mezza v dvojni višini in da je ta višji znesek mezde prost vseh davčin in otegljajev.

25 letni jubilej dela. V ponedeljek 1. maja je praznoval skladiščnik Gospodarske zveze Martin Kovačič 25 letni jubilej svojega nepretrganega dela pri Gospodarski zvezi. G. Kovačič je zglede delavca, ki vse svoje sile žrtvuje za podjetje in za združno idejo, katere nosilec je ravno njegovo podjetje, ki je te njegove lastnosti upoštevalo in mu zaupalo važno delo. Martin Kovačič je poleg tega tudi vzoren družinski oče šestčlanske družine. Kljub svojim 64 letom je še čil in krepko prenaša vsa bre-

Iz vseh krajev sveta

Dandanes je redko in zato posebno zaželeno vse, kar spada k negi lepote naših žen. K temu spada tudi svetovito znana »kolonska voda«. Tem bolj se je razveselila neka žena iz pokrajine ob Mozil, ko se je na nekem potovanju na kolodvoru v Kölnu ponudila dve steklenici zaželenega blaga kot »pristo kolonsko vodo«. Plačala je tudi takoj precej masno kupnino, ki so jo zahtevali za obe steklenici, in je z velikim veseljem odpotovala domov, vendar si jo je bil privoščil nek »saljivec« iz Kölna, kajti dišeča voda je bila sicer »pristna kolonska voda«, vendar pač samo čista voda iz kölnskega vodovoda.

Na poti v porodnišnico v Stubaitalu je podarila pred kratkim neka mlada žena življenje zdravemu dečku. Spremljajoča jo babica in neki z njo se vozeči zdravnik sta porodnici dala prvo pomoč. Oče otroka bo iznenaden, ko bo dobil na fronto sporočilo, da je njegov prvorojenec takoj kot »potujoči pomočnik« med travniki in gozdovi, obsevan po jutranjem soncu, prvokrat zakrival.

Mladi ribič severnoitalijanskega mesteca Rivignano ni bil zadovoljen z lovskim uspehom, ki ga mu je donosala razpeta mreža. Domislil si je, da bi uporabl elektriko v te svrhe, ali je to svojo iznajdbo plačal z življenjem. On je samo enostavno vrgl čez vod toka visoke napetosti, ki se vleče ob obali reke Oragno, žico in jo po primitivni izolaciji zvezal z mre-

mena svojega poklica ter še vedno opravlja svoje delo v zadovoljstvo in ponos vseh.

Podaljšanje zastaralnih rokov za menice. Za menice, izdane pred 1. aprilom 1942. in za tiste menice, za katere je zastaralni rok pričel teči po 6. aprilu 1941., je bil po odredbi šefa pokrajinske uprave v Ljubljani podaljšana zastaralni rok za uveljavljanje meničnopravnih in regresnih zahtevkov zoper vse zavezanice, kjer koli prebivajo na 5 let od dne protesta, če imajo eden ali več ali vsi zavezanci svoje bivališče na ozemlju bivše kraljevine Jugoslavije zunaj Ljubljanske pokrajine in če so menice domicilirane v Ljubljanski pokrajini.

Odpiranje in zapiranje obratov. Dosedanje naredbi so bile v toliko spremenjene, da ostanejo trgovine z racioniranimi živili ob četrtkih popoldne za občinstvo zaprte, da obratujejo prodajalnice pogonskih goriv in olj; neprekinjeno od 7. do 19. ure denarni zavodi pa od 8. do 14. ure, za stranke pa od 8.30 do 12.30 ure. Popoldan je vsakemu zavodu dano na izvoljo, da ima dveurno dežurno službo, za katero določi čas in število potrebnega osebja.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Z daljnega Severa pošiljajo najlepše pozdrave vsem domačim, znancom in prijateljem: Gefr. Lunar Vinzenz, Strohan - Naklas, Jäger Kunstel Anton, Aßling, Jäger Fröhlich Michael, Steinbüchel.

žo. Ko je mladi ribič hotel prvokrat poskusiti to novotarsko metodo lovjenja, se je zgrudil, usmrčen po močnem toku.

Ortsgruppe Römerbad na Spodnjem Štajerskem je priredila za najstarejšo Spodnještajersko, gospo Heleno Skoriantz, ki je 15. aprila dosegla 102. leto starosti, dostojno proslavo rojstnega dne.

V občini Koglhof bei Birkfeld (Steiermark) se je dogodila grozovita nesreča, ki je imela za posledico smrt neke deklice. Več otrok se je podilo okoli nekega mlina. Pri tem je enajst let stari učenki Hildi Adelmannovi šinilo v glavo, da je stopila na mlinsko kolo. Mlinsko kolo se je zavrtelo, deklica je prišla med kolesje, ki jo je grozovito zdelalo. Kmalu je podlegla smrtonosnim ranam.

54 letnega gozdnega delavca Aloisa Kapuna iz Poltschdorfa (Steiermark) je zgrabilo padajoče drevo in je pri tem utrpel prelom lobanje. Ponesrečenec je kratko potem umrl.

V Pragi je bil sedaj prvokrat predvajan film o lanski okrajalni akciji iz vojila Reinharda Heydricha. Film, ki ima naslov »Veselo polletje«, prikazuje nastanitev in skrbeno nego delavcev, ki so bili deležni te akcije v delavskih okrajalnih skupinah. Skupno je bilo preteklega leta 32.127 čeških delavcev deležnih tega oddiha. Za letošnje okrajalno akcijo čeških delavcev je predvidenih približno 45.000 prostih mest.

ZRCALO ČASA

V angleških političnih krogih so zelo zaskrbljeni zaradi sporov med generaloma Stillwellom in Auchinleckom in sicer zategadelj, ker prepri med vrhovnima poveljniki- ma lahko naravnost ogroža obrambo Indije.

Iz Washingtona poroča Reuter, da so tam uradno objavili, da je bila v Sredozemlju po sovražniku potopljena ladja Zedinjenih držav s 498 pripadniki severnoameriških bojnih sil na krovu.

V Južni Italiji pripravljajo čisto na tihem padec Badoglija, kakor poroča nek član alžirskega komiteja, ki je bil po de Gaullovm nalogu prišel obiskat vodjo italijanskih komunistov Ercolija v Neaplju.

Egiptovski minister za zdravje dr. Al Wakil je izrazil pred parlamentom bojazan, da bo Egipt v najkrajšem času zadela huda epidemija kolere.

Po Estonski in Letonski so sedaj tudi v Litvi vpoklicali k vojakom letnike za orožje sposobnih mož.

Odposlanstvo banditskega poglavarja Tita je po Reuterjevem poročilu dospelo v London. Njen glavni namen je baže odprava srbske vlade v pregnanstvu in pridobitev zlatega zaklada prejšnje srbske narodne banke.

Na Hrvaškem je Poglavinik razrešil dosedanjega zunanjega ministra dr. Periča njegove službe in zaenkrat poveril posle zunanjega ministra ministru za notranje zadeve dr. Lorkoviću.

Zedinjene države so, kakor poroča »Daily Sketch«, najblebetavejši narod na svetu; tako je izjavil vodja severnoameriške vojaške varovalne službe, major Albert J. Stowe, v nekem pozivu na oboroženo silo v USA, ki bo morala z ozirom na bodoče boje bolj kot doslej držati jezik za zobmi.

Več kakor 3500 mož in žena, ki so bile zaposlene v Dagenhamu v bližini Londona, je po poročilih Reuterja — v sredo pričelo stavkati. Posad, ki je nastopil v sredo zjutraj, je prišel v tovarno, ali je stal brez dela pri strojih in se je uprl, da bi pričel z delom.

Zastopstvo Sovjetov pri Badoglijevi vladi v Neaplju se je povečalo že na 60 oseb, kakor to javljajo iz Neaplja. V njem je šest žen. V Neaplju so vrh tega odprli prvi sovjetski kino. Predvajajo se izključno sovjetski filmi.

Kakor poroča »Times«, sta bila na Angleškem dva severnoameriška vojaka obojena na smrt. Bila sta napadla neko 16 letno Angležinjo, jo posilila in slednjič umorila.

Kakor javlja Reuter, je britansko-indijska vlada objavila, da se je zdravje Gandhija poslabšalo. Krvni pritisk je dalje padel. Splošno stanje povzroča ponovne skrbi in to tem bolj, ker je Ghandi radi dolgega prebivanja v zaporu itak telesno že zelo oslabil.

Beachten sie die Anzeigen im „KARAWANKEN BOTE“

Alles-Kitt, die Schutzmarke für einen wasserfesten Universal-Klebstoff, ist ganz besonders geeignet für die Klebung von Glas und Porzellan. Dies hat sich bereits herumgesprochen. Was aber noch nicht so bekannt ist, ist dies: Wenn sehr poröses Material wie Leder, das viel Klebstoff verschluckt, dauerhaft klebt werden soll, dann gehen Sie zunächst einen Grundanstrich auf die Lederstelle. Nach dem Trocknen wiederholen Sie dieses Verfahren mit nachfolgender Trocknung und dann feuchten Sie einen der beiden Teile zum drittenmal mit „Alles-Kitt“ an. Nach sofortigem Zusammenfügen beider Stellen halten Sie diese Bindung eine Zeit unter Druck oder lassen mehrere Stunden oder noch besser nachts über die Klebung durchtrocknen. Für nichtsaugendes Material wie Glas, Marmor, Bakelit und ähnliche Kunststoffe genügt ein Anstrich auf beide Teile, die man trocken läßt und ein weiterer Anstrich auf nur einer Stelle mit nachfolgendem Zusammenfügen. Achten auch Sie beim Kauf auf die Schutzmarke „Alles-Kitt“! (20.770)

MEDOPHARM
Arzneimittel
sind treue Helfer Ihrer Gesundheit!
Medopharm-Arzneimittel sind nur in Apotheken erhältlich.

MEDOPHARM
Pharmazeutische Präparate
Gesellschaft m. b. H. München 8
Lesen den „Karawanken Bote“

Gute Anlage
Ihrer Erbpartie
verlangen Sie den kostenlofen Anlage-Katgeber über steuerbegünstigtes Bausparen und das Vermögenssparen bei der größten und ältesten Baufirma in den Donau-Alpenländern
WÜSTENROT
SALZBURG
Beratungsstelle: Klagenfurt, Domgasse 9, Ruf 28-53.

Blinder Eifer schadet nur!
Wer sich beim Helfen überheißt und sich durch eigne Schuld verletzt, der fällt den andern nur zur Last und braucht dann auch noch
Hansaplast

Ausgedienter Arbeitsanzug als Vogselscheuche?
Nein, — dazu ist er zu schade! Aus den heißen Stellen schneiden wir Stücke, mit denen wir dünne Stellen in anderen Anzügen unterlegen. Auch zum Weiten älterer Sachen liefert der alte Anzug noch Stoff. Aus den Resten machen wir Lappen und Putztücher. Bei jeder alten Sache muß man sich heute überlegen, wie man noch etwas daraus machen kann.
Guter Rat von imi apertal

Brotgetreide
dient heute nur der menschlichen Ernährung! Daran müssen alle Geflügelhalter ebenso danken wie der Verbraucher von Eiern, der sich immer erst überlegen möchte, ob die ihm zugeteilten Eier nicht zu einem späteren Zeitpunkt noch besser zu verwenden sind. Dann legt man sie erst mal in
Gavantol
— dort halten sie sich.

Za jesensko setev:
Cersan, moko in suho luženje, Morgit proti ptičem, kakor tudi strupena pšenica proti poljskim mišim in druga sredstva za zatiranje škodljivcev, karbolinej za namaz desk.
FRANZ NAPOTNIK
Eisen- und Farbenhandlung, Kalk- und Zementniederlage
KLAGENFURT
Krefelderstr. 9 — Ruf 3009

KMETIJSKA ZADRUGA
POLJEDELSKI STROJI
UMETNA GNOJILA
APNO ZA GNOJENJE
KRMILA · SEMENA
SEMENSKI KROMPIR
Krainburg, Laak
Wir bei Domschale, Stein

Franziska Schinkowetz
Krainburg, Am Baumgarten 13
SEILEREI
Wetterbeständig zopf- geflochten

TRIO SCHUHFABRIK
GES. M. B. H.
NEUMARKTL · OBERKRAIN
DRAHTANSCHRIFT · TRIO NEUMARKTL · FERNSPRECHER NK. 20

Sichtspiele

Allgemeine Filmtreuhand G. m. b. H. Zweigstelle Veldes

ASSLING

5., 6., 7., 8. V. Liebespremiere Für Jugendliche nicht zugelassen! 9., 10., 11. V. Eine kleine Nachtmusik Für Jugendliche zugelassen!

KRAINBURG

5., 6., 7., 8. V. Burgtheater Für Jugendliche zugelassen! 9., 10., 11. V. Gewitter im Mai Für Jugendliche zugelassen!

LAAK

5., 6., 7. V. Die große Nummer Für Jugendliche zugelassen! 9., 10., 11. V. Seine Tochter ist der Peter Für Jugendliche zugelassen!

RADMANNSDORF

5., 6., 7. V. Romanze in Moll Für Jugendliche nicht zugelassen! 9., 10., 11. V. Seine Tochter ist der Peter Für Jugendliche zugelassen!

VELDES

5., 6., 7. V. Geliebter Schatz Für Jugendliche nicht zugelassen!

10., 11. V. Ein Mann auf Abwegen Für Jugendliche nicht zugelassen!

NEUMARKTL

6., 7. V. Nacht ohne Abschied Für Jugendliche nicht zugelassen! 10., 11. V. Herz modern möbliert Für Jugendliche nicht zugelassen!

STEIN

5., 6., 7., 8. V. Burgtheater Für Jugendliche zugelassen! 9., 10., 11. V. Ein Leben lang Für Jugendliche nicht zugelassen!

ST. VEIT

6., 7. V. Vision am See Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

6., 7. V. Ein Mann auf Abwegen Für Jugendliche nicht zugelassen! 10., 11. V. Der laufende Berg Für Jugendliche zugelassen!

MIESS

6., 7. V. Ein ganzer Kerl Für Jugendliche zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg: Am 7. Mai 1944: Dr. Paul Panze, Krainburg, Schillerstraße 17, Fernruf 151.

Mali oglasi

Sluzbo dobi

Sprejem za akoy dimnikarskega vajenca. Oskrba v hiši. Waschl Peter, dimnikarski mojster, St. Veit a. d. Sawa 60. 3100-1

Išče se gospodinja za manjše gospodinjstvo z dvema moškima. Mesto stalno. Lahko je tudi starejša. Biti mora čista in počtena. Nastop takoj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 'Starejši in mlajši'. 3078-1

Prodaj

Prodaj kravo, 7 mesecev brejo, za RM 500.— Seelandstraße 69, Krainburg. 3054-6

Prodaj dva dobro ohranjena gramofona z lijakom vs 8 plošč za RM 370.— Po pošti se ne pošilja. Oglej in prevzem pri Joset Jertschin, Dräulach Nr. 15, Post St. Jakob in Rosental (Eisenbahnpostaja), Rosental-Kärnten. 3072-6

Prodaj ročno slomorenico za RM 30.— Naslov v K. B. Krainburg. 3102-6

Prodaj še prva črna obleko v velikosti 165 cm za ceno 500 RM. Naslov v K. B. Krainburg. 3096-6

Prodaj mlado kravo, 8 mesecev brejo, za 800 RM. Briesach št. 25 pri Radmannsdorfu. 3104-6

Kupim

Kupim dežni plašč za visoko žensko postavu. Naslov v K. B. Krbg. 3056-7

Kupim dobro ohranjeno pisalno mizo, omaro za knjige in kavč ali divan. Naslov v K. B. Krbg. 3063-7

Kupim dobro ohranjen športni ali globok otroški voziček. Ponudbe poslati na naslov: Meserko Josef, mizar, Idriastraße Nr. 8, Abling - Oberkrain. 3074-7

Kupim konja, od 2 do 8 let staroga. Naslov v K. Bote Krainburg. 3101-7

Kupim fotokasetke 6x9. Naslov v K. B. Krainburg. 3091-7

Kupim radio (Rundfunke), gnojno črpalko, ter enovprežni voz. Aich 61, Oberkrain. 3110-7

Menjam

Tri dobro ohranjene panje vel. 21x42 cm, romi obl. A. Z. panjev, zamenjam za kranjca ali vosek. Oglej se lahko vsako soboto in nedeljo pri Ahatschitsch C., Feistritz 33, Neumarkt. 3076-15

Zamenjam še dobro kuhinjsko opravo za dobro športno kolo, kavč ali divan, izdelan še iz predvojnega blaga. Naslov v K. Bote Krainburg. 3070-15

Menjam otroški voziček za dobro ohranjeno žensko kolo. Naslov v K. B. Krainburg. 3083-15

Fotoaparati 6x11, dober, zamenjam za dobre hlače, ali kratke irhaste. Peter Beg, Villach Vormobest. 3. 5524-15

Menjam še dobre gojzarce št. 41 za fotoaparati 6x9 na film. Trgovina Kovina, Krainburg. 3098-5

Menjam gramofon kovčec s 24 ploščami za dobro ohranjeno omaro za obleko. Naslov v K. B. Krainburg. 3094-15

Menjam nov globok otroški voziček za športnega. Paula Mohoritsch, Kröpp 75, Oberkrain. 3108-15

Zamenjam dobro ohranjeno moško kolo za otroški voziček. Naslov se poišče v K. B. Krainburg. 3105-15

Lokali

V svrhu ponovnega razvoja mojega podjetja želim pridobiti več udeležencev. Resnim interesoim dam pojasnila skozi naslov 'Goik', Karawanken Bote, Krainburg. 3109-18

Pouk

5. t. majem podučujem klavir, tudi kolejarji dobrodošli in novinci. Plača RM 1 od ure. Armeni Lukas, Domschale, Koschatstraße 12. 3086-19

Dopisi

Bohinjka, katera se je vozila v vlak 26. marca t.l. ob 10 uri iz Zwischenwässern proti Cilli z ljubljancem, katera je izstopila v Lazah, se prosi za cenjeni naslov ali ga dobi v K. B. Krbg. pod značko 'Sreča'. 3069-20

Zenitve

Katera gospodična ali vdova, do 30 let, po možnosti s stanovanjem, želi znanja z resnim fantom srednjih let. Sem obrtnik v državni službi. Ponudbe s sliko, katera se diskretno vrne na K. B. Klagenfurt pod 'Bodoča sreča'. 1525-21

Fant, 30 let, v službi na rudniku, želi radi pomanjkanja znanja tem potom spoznati dekle od 20 do 28 let staro. Zenitve z dobrim dekletom sigurna. Le resne ponudbe s sliko na K. B. Krainburg pod 'Cvetoča pomlad'. 3088-21

Mladenič, star 20 let, si želi znanja z dobrosrčno gospodično. Slika, ki se na željo vrne, zaželena. Dopisi na K. B. Krainburg pod 'Mlada ljubezen'. 3087-21

Gospodična v starosti 31 let, obrtnica z eno punčko, zelo osamljena, želi znanja v svrhu zenitve ali prijateljstva z dobrosrčnim gospodom, obrtnikom ali državnim uslužbencem 30 do 40 let. Tudi vdovci niso izključeni. Dopise, če mogoče s sliko na K. B. Krainburg pod 'Osamljena'. 3099-21

V gorski vasi fantič sem mlad v cvetoči mladosti, bi želel se rad, če zame še bije katero srce, naj se obrne pismeno name. Fantič sem star dvaindvajset let, do zdaj mi ni znana ljubezen deklet, katero dekletce ne misli za žalo, naj bi z naslovom tudi sliko poslalo, slika po želji takoj se povrne, če srce moje drugam se obrne. — Ponudbe na K. B. Krainburg pod 'Cvetoči maj'. 3097-21

Izgubljeno

V vlak 12 St. Veit do Zwischenwässern sem dne 23. 4. pozabil temnomoder otroški pišč. Postena najditelja lepo prosim, da ga odda proti nagradi v trgovini Mitavec, Zwischenwässern, Oberkrain. 3084-22

Izgubil sem delavsko knjižico od Satnitz do Laak. Odda naj se na K. B. Krainburg. 3082-22

V Radmannsdorfu na 15 aprila na poti k vlak 12 izgubljena rokavica volnena, črna. Postena najditelja lepo prosim, da jo odda proti nagradi v trgovini Schölar Spez. 3093-22

Dne 29. aprila sem izgubil košarko odevjo na Seelandstraße ali Sperbergasse. Postena najditelja lepo prosim, da isto odda proti nagradi v gostilni pri 'Jak' v Fackendorfu ali na K. B. Krainburg. 3115-22

Zgubila se je dne 25. IV. 44 denarnica s približno vsoto 100 RM pred hišo Am Hang 96 v Krainburgu. Ker dotična oseba nujno rabi vsled stroškov v bolnici, se prosi pošteni najditelja, naj odda isto tam ali v K. B. Krainburg proti nagradi. 3107-22

V sredo, dne 26. IV. 1944 sem izgubila Kleiderkarto, glasečo se na ime Beutz Helene, St. Margaretenberg 35, najbrže sem jo pustila v trgovini Savnik. Postena najditelja lepo prosim, da jo vrne na K. B. Krainburg. 3103-22

Razno

Kmetovalci pozor!

Laneno seme, gorčica za zelena krmo, travno seme in čebulček se dobi pri Pungarschek, Krainburg, Wart. 3085-23

44 letna Stajerka, katera je dala inserat pod št. 2901, naj odda svoj naslov na Abling Pošto leže, št. 150. 3092-23

Sprejem starejšo tovarniško delavko na brezplačno stanovanje. Naslov v K. B. Krainburg. 3095-23

Diagnostik Mundgesund dient zur Erhaltung der Gesundheit, denn der Mund ist die Eingangspforte vieler Krankheitskeime. Sollten die gewohnten CHINOSOL-Gurgeltabletten gerade nicht zur Hand sein, so muß es vorübergehend auch mit primitiveren Hausmitteln, wie etwa einer Prise Salz in warmem Wasser, gehen.

Gebirgstruppen in Ausrüstung und Einsatz Ausstellung Klagenfurt, Gaumuseum Vom 5. April bis 16. Mai 1944 geöffnet täglich von 8 bis 18 Uhr Eintritt frei!

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

DER REICHSTATTHALTER IN KÄRNTEN. Der Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten Kärntens und Krains. Zahl: IV-d-Pb-34-a-1944 Klagenfurt, den 15. April 1944. Ph-34-a-1944-K (Preisbildungsstelle)

Bekanntmachung

vom 15. April 1944 über Preise für Speisekartoffeln im Monat Mai 1944.

Auf Grund der Verordnung über Erzeugerfestpreise für Speisekartoffeln, Futterkartoffeln und Fabrikkartoffeln im Kartoffelwirtschaftsjahr 1943/44 vom 21. August 1943 (RGBl. I. S. 491) werden die Preise für Speisekartoffeln für Mai 1944 wie folgt festgesetzt:

Table with columns for potato types (e.g., 'für weißfleischige Sorten', 'gelbfleischig', 'Königsberger Blau und Weißblau', 'Jaitzener Hörnchen (Kipferl) Königsberger Gelbblanke') and rows for different price categories (e.g., 'Erzeugerfestpreis frei Verladestation oder Verladestelle', 'Festpreis einschließlich Versandverteilerrisikofrei', 'Höchstpreise ab Waggon oder Lager des Empfängers', 'Höchstpreise bei Lieferung frei Lager des Kleinverteilers', 'Höchstpreise bei Lieferung frei Keller des Verbrauchers', 'Höchstpreise bei Lieferung ab Verkaufsstelle des Kleinverteilers an den Verbraucher').

Die unter I genannten Höchstpreise gelten für folgende Gemeinden: Klagenfurt, Viktring, Krumpendorf, Pörschach Velden, Villach, Landskron, Spittal an der Drau, Seeboden, Millstatt, Fechtendorf, Mallnitz, Heiligenblut, Lienz, St. Paul, Veit an der Glan, Friesach, Hüttenberg, Eberstein, Klein-St. Paul, Lölling, Ferlach, Windisch Bleiberg, Bleiberg-Kreuth, Radenthein, Hermazor, Eisenkappel, Abling, Krainburg, Kronau, Kröpp, Lees, Littai, Neumarkt, Radmannsdorf, Ratschach, Veldes und Schwarzenbach. Bei Belieferung der Orte Heiligenblut, Hüttenberg, Bleiberg-Kreuth, Gmünd und Radenthein dürfen den Kleinverteilern Abgabepreise für Mengen von 50 kg und mehr die zusätzlichen Kosten des Großverteilers für die Zufuhr mit Lastkraftwagen ab nächster gelegener Bahnstation angehängt werden.

Die unter II genannten Höchstpreise gelten am flachen Lande und in Gemeinden, deren Versorgung unmittelbar durch die Erzeuger sichergestellt ist, also in allen unter I nicht genannten Orten. Bei Einkauf durch den Kleinverteiler unmittelbar beim Erzeuger, soweit nach den Bewirtschaftungsvorschriften zulässig, ist dem Erzeuger zu verzinsen:

- 1. bei Selbstabholung vom Hof des Erzeugers der Erzeugerpreis frei Verladestation
2. bei Lieferung des Erzeugers frei Haus oder Lager des Kleinverteilers der Erzeugerfestpreis, frei Verladestelle zuzüglich RM --40 je 100 kg
Für die unmittelbare Belieferung des Verbrauchers durch den Erzeuger gilt folgendes:
1. Bei Abholung durch den Verbraucher beim Erzeuger ist der Festpreis frei Verladestelle zuzüglich RM --40 je 100 kg zu bezahlen.
2. bei Belieferung frei Keller oder frei Wohnung des Verbrauchers durch den Erzeuger sowie im örtlichen Marktverkehr darf der für die jeweilige Menge im betreffenden Preisgebiet zulässige Abgabepreis des Kleinverteilers an den Verbraucher nicht überschritten werden.
Bei Belieferung von Großverbrauchern durch Erzeuger, soweit diese nach den Weisungen des Landesernährungsamtes Kärnten, Abteilung A, zulässig ist, gilt folgendes:
a) bei Selbstabholung beim Erzeuger durch den Großverbraucher ist der Erzeugerfestpreis abzüglich eines Betrages von RM 0.50 je 100 kg bei Entfernungen bis 30 km, bzw höchstens RM 0.50 je 100 kg bei Entfernungen über 30 km zu bezahlen.
b) bei Zustellung frei Großverbraucher durch den Erzeuger darf der Erzeugerfestpreis zuzüglich RM 0.50 je 100 kg zur Abgeltung der Frachtkosten berechnet werden.
Der Verteiler, über den die Verrechnung der Lieferung geht, darf zur Abgeltung seiner Spesen RM 0.20 je 100 kg berechnen.
Bei Belieferung von Großverbrauchern durch den Verteiler darf höchstens der jeweils zulässige Verteilerabgabepreis berechnet werden.

Für die Belieferung der Wehrmacht der Waffen-SS der kaiserlichen Polizei, des RAD, und der Gemeinschaftslager gelten die Bestimmungen des Runderlasses Nr. 86/42 des Reichskommissars für die Preisbildung vom 12. September 1942 (II-108 14.597/42). Der Kleinhandel hat Kartoffelsorten, die nicht zum Preise für weiß- und gelbfleischige verkauft werden (z. B. Königsberger Blau, Jaitzener Hörnchen usw.), deutlich zu kennzeichnen.

Die Organisation Todt sucht für Einsatz im Reichsgebiet und in den besetzten Gebieten technische und Verwaltungskräfte aller Art, Sekretärinnen, Stenotypistinnen, Schreibkräfte, Nachrichtenführerinnen und Helferinnen. Besoldung nach TO. A., ausserdem Wehrsold, freie Dienstkleidung, Verpflegung und Unterkunft. Schriftliche Bewerbungen an das Personalamt der Organisation Todt-Zentrale, Referat P 21, Berlin-Charlottenburg 9.

Das Land hat Dir Heimat und befriedigendes Beruf

Auskunft erteilt die Landesbauernschaft, die Kreisbauernschaft und das Arbeitsamt

Der Erfolg jeder Mehrleistung wird noch gesteigert durch haushaltenden Verbrauch der erzeugten Güter. Wenn deshalb niemand mehr kauft, als er braucht, dann werden nicht wenige alles, sondern alle, genügt erhalten. — Dies gilt ebenso für DARMOL, das auch heute in steigendem Maße hergestellt wird.

Advertisement for Franz Schimentz, Pionier. Globoko potrti naznanjamo vsem znanec in prijatelj, da je naš srčno ljubljeni sin in brat. ranjen na vzhodni fronti dne 12. marca na poti v lazaret umrl dne 13. marca, star 18 let. Pokopan je na vojaškem pokopališču, daleč proč od svoje rojne zemlje. Počivaj v miru, a pri nas ostaneš v spominu. Mannsburg, v aprilu 1944. Zaljuči: oče Franz, mati Filomena, brata Izidor, Grenadier, Pavel; sestra Vida in ostalo sorodstvo.

Advertisement for Martina Ivnik, peskarja. Vsem tistim, ki ste priskočili na pomoč ob smrti nepozabnega soproga, očeta in tasta, gospoda ga obdarili s cvetjem in ga spremili na zadnji poti k večnemu počitku najiskrenejša zahvala. — Lahka mu bodi zemlja. Lees, v aprilu 1944. Zalujoda vedno Ivnikova.

Advertisement for Eduard Gabitsch. S potrtim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je naš nad vse ljubljeni sin, brat, stric in svak v starosti 40 let, po dolgi, mučni bolezni danes danes zjutraj mirno v Gospodu zaspal. Pogreb nepozabnega pokojnika je bil v soboto 29. aprila ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti v Neumarktu na farno pokopališče. Globoko zalujoci starši, bratje in sestre in ostalo sorodstvo.